

ĐỨC CHÚA JÊSUS CHRIST HÔM QUA, NGÀY NAY, VÀ CHO ĐẾN ĐỜI ĐỜI KHÔNG HỀ THAY ĐỔI

 Cảm ơn, người anh em. [Anh Samuel Johnson nói, “Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Branham.”—Bt.] Chà, tôi sẽ phải sống thêm một thời gian, để đạt được danh tiếng như thế, phải không? Tôi chắc chắn biết ơn sâu sắc điều đó, mặc dù. Nếu không có ai tin, thì tôi đi có ích lợi gì? Vâng. Các bạn cần phải có người nào đó tin. Cho dù Đức Chúa Trời sẽ làm gì đi nữa, nếu anh em không tin những gì Ngài đang làm, thì...Phải có hai người trong chúng ta, anh em biết đấy, ai đó phải tin với tôi vì điều này. Và cho dù điều gì sẽ xảy ra, nếu—nếu không ai tin, thì nó sẽ không có ích lợi gì, nó sẽ không có ích gì cả. Nhưng tôi rất vui khi nghe rằng mọi người vẫn tin câu chuyện tuyệt vời này của Chúa Jêsus. Ngài là yêu thương đối với tất cả chúng ta.

2 Và tối hôm qua tôi đã có một thời gian tuyệt vời như vậy. Tôi—tôi đã về nhà và sống dựa trên những kết quả của nó cho đến lúc này. Tôi trở lại để làm đây lại. Và tôi nghĩ đây là điều mà tất cả chúng ta đến, là để nghe những bài hát về Si-ôn, những lời chứng của dân sự, và ở trong nhà của Chúa.

3 Bây giờ, tôi tin điều đó đã được nói một lần, trong Kinh Thánh, “Thật tốt đẹp biết bao khi anh em ăn ở hòa thuận với nhau.” Nó giống như dầu xúc trên râu của A-rôn, chạy xuống đến gấu áo người. Tôi nghĩ không có gì quý hơn là thấy một—một dân hợp nhất, trong Thánh Linh của Chúa, là sự hiệp nhất, tất cả đều đồng ý.

4 Anh em biết đấy, tôi nghĩ mười ngày mà họ đã chờ đợi sự tuôn đổ ban—ban đầu, đầu tiên của Đức Thánh Linh, chắc hẳn phải là một thời đại hiệp nhất, của tất cả mọi người đều đồng lòng và hòa thuận với nhau. Và mỗi lần con người đó đến với nhau như thế, kể từ đó, Đức Thánh Linh luôn gặp gỡ với họ.

5 Kinh Thánh nói, Chúa Jêsus phán, phán rằng, “Hễ nơi nào có hai hay ba người nhóm lại trong Danh Ta, thì Ta ở giữa họ.” Vì vậy bây giờ chúng ta biết, một cách trung thực, rằng Chúa Jêsus đã nhóm lại với chúng ta, bởi vì chúng ta đã nhóm lại trong Danh Ngài.

6 Bây giờ, tối nay, được dành riêng để cầu nguyện cho những người đau. Và khi tôi bước vào cửa, tôi thấy có những người đang nằm ở đó, những người đau ốm và bệnh tật. Con trai tôi vừa trở lại để đón Chị Moore và tôi, và mang đến nhà thờ; và anh ấy nói anh ấy đã phát ra một số thẻ cầu nguyện, để anh ấy có thể đánh số thứ tự cho họ và—và đưa mọi người lên cùng một lúc, để cầu nguyện cho họ.

7 Hôm nay tôi đã có một ngày tuyệt vời. Tôi đã ở dưới một—một công viên nhỏ dưới đây, và có một người đàn ông đi đến, thu gom các—các thứ từ thùng rác.

Tôi nói, “Tôi ở đây vì buổi nhóm.”

Anh ấy nói, “Ồ, trên đó ở khu cắm trại à?”

Tôi nói, “Vâng.”

8 Anh ấy nói, “Ồ,” anh ấy nói, “tôi sẽ đi lên tối mai.” Anh ấy nói, “Có một mục sư, Anh Branham, sẽ giảng.”

Và tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

9 Và anh ấy nói, “Ồ,” anh ấy nói, “tôi muốn đi lên.” Nói, “Vợ tôi và gia đình đã lên tối hôm qua.” Và—và người—người đàn ông đó đang hút thuốc.

10 Và—và tôi nói, “Ồ,” tôi nói, “anh biết Anh Branham không?”

11 Nói, “Ồ, đã nhiều năm trước.” Nói, “Anh ấy đã ở đây vì...Tôi luôn luôn nghĩ rằng phải mất rất nhiều can đảm, hay đức tin, hay điều gì đó.” Nói, “Tôi đã ở trên đây tại kho vũ khí thấy anh ấy mang những người đó lên đó, trong những chiếc giường và cáng, và bị mù và quăn quại, và thấy họ bước ra khỏi bục giảng.”

Nhưng tôi—tôi nói, “Tôi—tôi là Anh Branham.”

12 Và anh ấy—anh ấy nói, “Ồ, tôi không...” Hầu như anh ấy bỏ điều thuốc lại. Và kiểu người rất lịch thiệp. Và một người khác đến, rất tử tế.

¹³ Chúng tôi đã có một cuộc nói chuyện nhỏ, đang bày tỏ với họ về sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. “Không—không có—không nơi nào anh em có thể nhìn. Anh em có thể nhìn vào cây, anh em có thể thấy nó được cai trị bởi Đức Chúa Trời. Và mọi thứ mà anh nhìn vào là Đức Chúa Trời.” Tôi nói, “Tôi hy vọng nếu chúng ta gặp lại nhau, trong đời, rằng anh sẽ là Cơ-đốc nhân giống như gia đình của anh.” Đã cầu nguyện cho họ ngay khi họ rời khỏi, quý ông kia.

¹⁴ Và nếu họ ở đây tối nay, tôi hy vọng tôi không làm họ bối rối khi nói điều này, nhưng tôi—tôi—tôi tin rằng Đức Chúa Trời sẽ tạo nên những Cơ-đốc nhân từ cả hai người đó. Chúng ta muốn gặp lại nhau trong một vùng đất tốt đẹp hơn, nơi Cây Sự Sống đang nở hoa ở phía bên kia sông. Tất cả chúng ta đều biết chúng ta đang đến theo cách đó.

¹⁵ Và bây giờ chỉ đi qua các khu chợ và các nơi, và gọi lại những kỷ niệm xưa. Và tối hôm qua khi tôi đi ra, Anh Johnson đang ngồi ngoài đó, một anh em, anh ấy và Chị Johnson. Tôi đã không gặp họ trong một số năm. Lần trước tôi đã nhìn thấy anh ấy, anh ấy đã bị đột quy, bị liệt. Nó đã chấm dứt ở California, Anh Noel. Nó mang lại những ký ức của những ngày xưa, lần đầu tiên đến Arkansas, thành phố nhỏ gọi là Moark, một nhà thờ nhỏ Ngũ Tuần đang ở bên cạnh. Tiếp tục tới Anh...tới Corning, Arkansas, Anh Johnson và vợ anh ấy. Và tôi nhớ những ngày đó tuyệt vời biết bao!

¹⁶ Rồi tiếp tục tới Anh T. Richard Reed. Tôi nhớ buổi sáng, ở dưới Jonesboro, vợ anh, chị ấy đã hiếm muộn. Anh ấy muốn có con.

¹⁷ Tôi đã trở lại trong phòng đó, và mọi người phải xé màn cửa sổ, đi vào, cầu nguyện cho người đau. Anh ấy đưa tôi trở lại trong một căn phòng. Tôi muốn có một hàng người cầu nguyện. Anh ấy nghĩ tôi đã đi vào và đi ngủ, và sẽ có những người đang đứng tất cả đi lên đi xuống sân sau, muốn có hàng người cầu nguyện. Và anh ấy ở ngoài đó đang ngủ; Tôi đã trở lại đó cầu nguyện cho người đau, qua cửa sổ.

¹⁸ Và tôi nhớ, sáng hôm sau, đi ra. Và Chị Reed đã điều trị và mọi thứ, cố gắng để có một đứa con. Và tôi bắt đầu bước qua

những cánh cửa, một trong những khái tượng đầu tiên trong buổi nhóm, Tôi thấy chị ấy đang ôm một bé trai đầu tóc vàng hoe. Tôi đã nói trong Danh Chúa rằng chị ấy sẽ có nó. Chị đã có, và Đức Chúa Trời đã ban phước cho nhà họ như thế nào.

¹⁹ Và, ồ, rất nhiều điều! Và Anh G. H. Brown; Little Rock ở dưới đây. Tôi nhớ ở đó, 505 Đường Victor.

²⁰ Anh em biết đấy, tôi—tôi muốn chỉ thực hiện một loạt các buổi nhóm và đi khắp nơi mà tôi đã viếng thăm, ở Arkansas và những nhà thờ và các thứ, và nhìn thấy dân sự, và bắt tay họ. Thật tuyệt vời, dân sự của Đức Chúa Trời! Mọi nơi tôi đã đi, tôi đã đi xuống trong những khu rừng ở Châu Phi, và qua giữa những thổ dân da đỏ Anh-điêng, những người ăn lửa, và những thầy phù thủy, và khắp các quốc gia, và khắp thế giới, nhưng tôi chưa bao giờ quên những người bạn của tôi ở Arkansas, về cách họ đã nắm tay họ, và đặt con cái của họ dưới gầm xe tải trong khi nó đang chơi...mưa. Thấy những cô gái trẻ bước xuống phố, đi chân trần, hay xuống đường, và rồi phủ bụi ở chân họ và mang giày và tất vào, đi vào. Tôi trở lại trong bụi cây, cầu nguyện cho buổi nhóm. Tôi sẽ không bao giờ quên điều đó, những người chân thật. Tôi...thật biết ơn vì vẫn còn những người như thế trên đời.

²¹ Tối nay, tôi đã quên mất việc phải đến với buổi nhóm này ngày nọ, và nó thật sự bị nhiều áp lực, thuyết phục. Ngày nọ... một trong những người quản lý của buổi nhóm xử lý thư từ nước ngoài, đến với—với sáu trăm lời mời nước ngoài, và nhiều lời thỉnh cầu trong số họ; bên cạnh đó, một quyển sách mà dày, trong sáu tháng qua, đã đến cho các nơi. Tôi ước gì tôi có thể đi đến từng người trong số họ. Nhưng tôi thường chỉ cố gắng đi theo con đường Chúa dẫn dắt tôi. Tôi chưa bao giờ để những buổi nhóm của mình trở nên quan trọng. Tôi vẫn là một anh chàng trẻ tuổi đã đến một lần. Không phải có tiền. Tôi không có bất kỳ chương trình lớn nào tài trợ. Tôi không cần tiền chút nào. Chúa lo liệu điều đó, giống như Ngài đã làm ngay từ đầu.

²² Sự khác biệt duy nhất tối nay, là từ khi tôi đến Corning, tôi tin rằng tôi đã có một—một cái túi rách, mà em trai tôi đã cho tôi một bộ đồ mà cậu ấy có. Anh chàng trẻ tuổi, và cậu—cậu ấy đã xé nó. Và—và tôi...Nó ở phía bên tay phải, và xé một chỗ lớn

ở phía sau. Vợ tôi và tôi đi xuống cửa hàng mười xu và mua một số miếng dán này cho anh em ủi vào, anh em biết đấy, nhưng nó sẽ không ủi được trên túi này. Nó cứ kéo ra. Và tôi đã lấy cho tôi một sợi chỉ và khâu nó lại. Công việc diễn ra không được tốt lắm. Lúc đó tôi không có áo khoác, và tôi nhớ tôi đã từng phải đưa tay phải lên chỗ bị rách đó, và bắt tay với những người bạn mục sư truyền đạo của tôi bằng tay trái, để khỏi lộ ra chiếc áo khoác đó. Và tôi nói, “Xin lỗi, nó ở gần tim tôi hơn.” Ô, tôi đã có một chiếc áo khoác đẹp hơn tối nay, nhưng tôi vẫn muốn anh chị em ở gần trái tim tôi. Anh chị em đã ở đó suốt thời gian qua. Tôi yêu Chúa Jêsus giống như tôi đã yêu mến lúc đó.

23 Và tôi đã có đặc ân được nói với năm trăm ngàn người cùng một lúc. Tôi đã thấy những lời kêu gọi tin nhận, có đến ba mươi ngàn người bản xứ dâng tấm lòng của họ cho Chúa Jêsus Christ cùng một lúc, đập vỡ những hình tượng của họ trên mặt đất. Đã thấy hai mươi lăm ngàn phép lạ xuất sắc được thực hiện trong một giây, với một lời cầu nguyện, tại Durban, Nam Phi; nơi có mười sáu xe tải chất đầy xe lăn, củi và những cái cáng—những cái cáng đi xuống đường phố.

24 Ngày hôm sau, khi Sidney Smith, thị trưởng, bảo tôi đi; gọi tôi lên, nói, “Hãy đi vào phòng và nhìn ra Biển Ấn Độ ở đó.” Và ở đó họ đi xuống, những người bản xứ đã chiến tranh với nhau; nằm trong củi và cáng, những vật tự làm mà họ đã mang vào, ngày hôm trước; và ở đây họ đang đi xuống phía sau mười sáu chiếc xe tải này, đang hát, “Chỉ tin! Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.”

25 Khiến anh em nghĩ, “Ân điển lạ lùng, nghe thật êm dịu, đã cứu một người khốn khổ như tôi.” Biết rằng tôi có sự thông công với những người như vậy, để sống ở đây trên trái đất này và trong cõi Đời đời, với nhau.

26 Tôi coi đây là một đặc ân lớn, trong chiến dịch của anh em, hay ở đây trong hội đồng của anh em. Tôi rất vinh dự được nói chuyện tại một trong những buổi nhóm của các bạn ngày mai, vào buổi trưa tôi nghĩ là vậy, và từ mười hai giờ cho đến mười hai giờ ba mươi, hay gần như thế, ngày mai. Ý Chúa, tôi muốn ở đây chỉ với một Sứ điệp Phúc âm nhỏ bé đơn sơ.

27 Bây giờ tối nay, để cầu nguyện cho người đau. Tôi không... Sự xúc dầu cầu nguyện cho người đau là một...Đó là cùng một Thánh Linh, nhưng một sự xúc dầu khác trong khi cầu nguyện cho người đau, hơn là cách này. Tôi đã không ăn từ sớm hôm nay. Và tôi đến tòa nhà, kiêng ăn, cầu nguyện. Và—và tôi không muốn giảng để tôi ở dưới sự xúc dầu giống như khi các anh em mục sư truyền đạo của tôi, để giảng. Tôi—tôi muốn cảm thấy sự Hiện diện của Chúa khi tôi cầu nguyện cho người đau, bởi vì mỗi người mà tôi sẽ cầu nguyện cho, tối nay, tôi—tôi muốn điều đó xảy ra, tôi muốn họ được chữa lành. Tôi—tôi muốn điều đó vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, rằng—rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành người đau. Và tôi tin Ngài sẽ làm điều đó.

28 Vì vậy để làm điều này, và nhiều người trong các bạn có lẽ chưa bao giờ tham dự một buổi nhóm trước đây, và nhiều người trong anh em không quen thuộc với chức vụ này. Một số anh em còn nhớ khi tôi ở đây lần đầu tiên ở Arkansas. Nó đã được tiên đoán, anh em nhớ. Tôi nắm lấy tay mọi người, và tôi chỉ nắm tay họ ở đó một lát, và rồi Chúa sẽ phán và sẽ chỉ nói những gì họ có. Rồi tôi nói với anh em rằng Ngài đã bảo tôi, khi Ngài gặp tôi, rằng, “Người, nếu người chân thành, điều đó sẽ thể hiện lần nữa và người sẽ biết chính sự sâu thẳm bí mật của lòng họ.” Bao nhiêu người đã từng nghe tôi nói điều đó trước khi nó xảy ra? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ô, nó đã đi đến mức đó. Bây giờ nó đã biến mất nhiều hơn. Nó chỉ giữ...Chúa cứ ban phước, và chúng ta thật biết ơn vì điều đó.

29 Ở khía cạnh nào đó, tôi không phải là một thầy giảng; bất cứ ai biết điều đó. Tôi, tôi—tôi là một cái lớp dự phòng. Anh em sử dụng lớp xe dự phòng khi anh em có một...Mặc dù vậy, chúng ta không có lớp xì hơi. Bây giờ chúng ta, tôi chỉ tình cờ đến, và họ chỉ muốn chờ đợi một chút. Nhưng tôi—tôi là một mục sư lớp dự phòng, bởi vì tôi không có học vấn để trở thành một thầy giảng; chưa bao giờ đi học trường Kinh Thánh nào. Nhưng những gì tôi biết về Chúa Jêsus Christ, tôi thích diễn tả nó theo cách yếu đuối của riêng tôi, và Đức Chúa Trời đã tôn trọng điều đó. Và tôi hy vọng, tối nay, rằng theo cách mà Ngài đã sai tôi đến để hầu việc cho dân sự, đó là cầu nguyện cho người đau, rằng Ngài sẽ chứng

thực chính Ngài trước anh chị em tối nay, rằng Đức Chúa Trời mà tôi yêu mến và anh chị em yêu mến ở với chúng ta tối nay.

³⁰ Bây giờ chúng ta hãy chuyển sang một Sứ điệp thường lệ nhỏ. Nếu anh em không trình bày được Sứ điệp trước mọi người, người nào đó không hiểu. Họ sẽ bỏ đi và nói, “Tôi chưa bao giờ nghe về điều đó. Tôi biết không có chuyện như vậy trong Kinh Thánh.”

³¹ Vì vậy để—để trình bày điều này, tôi—tôi muốn anh em lắng nghe thật kỹ bây giờ, trong giây lát, về một tiêu đề Sứ điệp thường lệ, chủ đề chiến dịch: *Đức Chúa Jêsus Christ Hôm Qua, Ngày Nay, Và Cho Đến Đời Đời Không Hề Thay Đổi*. Bây giờ hãy nhớ tước hiệu đó, rằng: *Đức Chúa Jêsus Christ Hôm Qua, Ngày Nay, Và Cho Đến Đời Đời Không Hề Thay Đổi*.

³² Và tôi muốn hỏi điều này, trước khi tôi đọc, các bạn có thể nghe tôi rõ không? Người nào đó đã nói với tôi rằng có một tiếng dội ngược, bởi vì trần nhà như thế. Có tốt hơn không nếu tôi đứng lại như thế này? Có phải thế không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] Không. Phải đến gần. Điều đó có tốt hơn không? [“Vâng.”] Được rồi. Tốt lắm. Được rồi.

³³ Bây giờ chúng ta muốn lật ra trong Kinh Thánh, đến Thánh Giăng 12, và câu thứ 20, và đọc từ đây.

Bây giờ trong đám đã lên đặng thờ lạy tại buổi lễ có mấy người Hy Lạp nào đó:

Do đó đã đến cùng Phi-líp, người ở Bết-sai-đa xứ Ga-li-lê, và muốn người, mà xin rằng, Thưa ngài, chúng tôi muốn ra mắt Chúa Jêsus.

³⁴ Bây giờ đó hoàn toàn là một câu hỏi, và đó là một ước muốn lớn. Và bây giờ, trong hai mươi hay ba mươi phút tới, chúng ta hãy lắng nghe thật kỹ bây giờ, và rồi nó sẽ không còn là điều bí ẩn đối với anh em.

³⁵ Bây giờ, tôi là một người tin lớn vào những gì Lời Đức Chúa Trời phán. Vậy thì, tôi biết Đức Chúa Trời có thể làm những điều không được chép trong Lời. Nhưng là...nếu Ngài sẽ chỉ làm những gì Ngài đã hứa trong Lời, điều đó sẽ là đủ cho tôi, chỉ để

nhìn thấy Ngài. Thế thì tôi biết nó đúng, nếu Ngài đã viết nó trong Lời.

³⁶ Bây giờ nếu Kinh Thánh nói rằng, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” bây giờ những người Hy Lạp này có cùng ước muốn, tôi cho là vậy, mà tất cả chúng ta có ở đây tối nay. Vì, không có người nào, hay người nào, mà đã từng nghe Danh của Chúa Jêsus Christ, ngoài ước muốn được nhìn thấy Ngài.

³⁷ Nếu tôi hỏi cử tọa này tối nay, tôi cho rằng mọi cánh tay sẽ giơ lên, “Các bạn có muốn thấy Chúa Jêsus không?” Đó chỉ là, đấy, ở mọi nơi. Chúng ta yêu Ngài. Ồ, thế thì tôi đang hỏi câu này, thế thì tại sao chúng ta không thể nhìn thấy Ngài, nếu Kinh Thánh nói Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi?

³⁸ Bây giờ nó không có nghĩa chỉ trong một cách. Kinh Thánh nói, “Ngài không hề thay đổi.” Bây giờ đối với tôi, Kinh Thánh là...hoặc Nó sai hoặc Nó đúng. Bây giờ, nếu đó không phải là Lời được hà hơi của Đức Chúa Trời, thì tôi không biết tin điều gì.

³⁹ Tôi đã có đặc ân thấy nhiều, nhiều hình thức tôn giáo, ngay ở—ở—ở Durban.

⁴⁰ Và ở Bombay, một buổi chiều tôi được mời đến trong đền thờ của người Jain, nơi mà mười bảy tôn giáo khác nhau của Ấn Độ, mỗi tôn giáo trong số họ chối bỏ Chúa Jêsus Christ, và mọi...Được mời đến đó bởi mười bảy tôn giáo khác nhau.

⁴¹ Và tôi đã thấy đêm đó, dưới quyền năng của Đức Thánh Linh, cách mà Đức Chúa Trời đã đặt ra một thách thức với mọi người thánh, mọi tôn giáo, và mọi thứ khác, với một người mù đang đứng trên bục giảng. Khi họ nhìn thấy sự phân biệt, họ nghĩ đó là một loại thần giao cách cảm nào đó. Rồi một khả tượng đã lộ ra trên một người đã bị mù trong hai mươi năm, một người thờ phượng mặt trời. Và tôi đã thấy khả tượng rằng ông ấy sẽ được chữa lành. Rồi tôi thách thức mọi thầy tế lễ Hồi giáo, mọi thầy tế lễ Phật giáo, mọi người thánh khiết, những Raja, tất cả, rằng, “Bất cứ người nào muốn đến đây và cho người này thị lực của mình, tôi sẽ thờ phượng thần đã ban cho người đó thị lực của

mình. Và ông ấy nói ông sẽ làm như vậy.” Ông ấy đã tôn thờ mặt trời.

42 Và tôi nói, “Cái gì, quý vị sẽ làm gì? Quý vị những người Hồi giáo sẽ làm gì với ông ta? Quý vị sẽ nói, ‘Ông ấy thờ phượng sự—sự sáng tạo thay vì Đấng Tạo Hóa.’” Tôi nói, “Tôi muốn nói ‘amen’ với điều đó. Nhưng rồi phải có người nào đó đúng và người nào đó sai.” Tôi nói, “Quý vị sẽ làm gì? Quý vị sẽ biến một người đó thành một người Hồi giáo. Những Phật tử sẽ khiến một người thờ phượng Đức Phật, và vân vân.” Tôi nói, “Các bạn sẽ làm gì? Các bạn sẽ chỉ thay đổi ý định của ông ấy. Các bạn sẽ chỉ thay đổi cách suy nghĩ của ông ấy.”

43 Tôi nói, “Chúng ta cũng có điều tương tự ở Hoa Kỳ. Tất cả những người Giám Lý đều muốn những người Báp-tít trở nên Giám Lý. Và rồi Trưởng Lão muốn tất cả họ trở thành những tín đồ Trưởng Lão. Và—và Một Ngôi muốn họ trở thành Hai Ngôi. Và hai ngôi muốn họ trở nên...Ồ, chao ôi! Đó là gì? Đó là một sự thay đổi tâm trí. Phải có điều gì đó thật ở đâu đó. Đây, điều gì đó phải đúng, và điều gì đó sai trật.”

44 Tôi nói, “Bây giờ hãy để cho Đức Chúa Trời của sự sáng tạo khôi phục lại thị lực của anh ta, trước nửa triệu người ở đây. Và anh ta nói, vị thần mà sẽ ban cho anh ấy thị lực, anh ấy sẽ hầu việc.” Và tôi nói, “Tôi sẽ trở thành môn đồ của người mà đến và ban cho anh ta thị lực của mình.”

45 Đó là năm trăm ngàn người yên lặng nhất mà anh em từng nghe. Không ai cả. Tôi đã không thực hiện sự thách thức đó nếu tôi đã không nhìn thấy khả tượng ấy. Bây giờ, có năm trăm ngàn người làm chứng về điều đó.

46 Và tôi nói, “Tại sao anh không đến? Bởi vì anh không thể làm điều đó.” Và tôi đã nói, “Các bạn, các bạn những người Hồi giáo, các bạn tuyên bố tôn giáo Hồi giáo lớn nhất trong nước,” và tôi nói, “và nó có thể là, trong những con số; và Đức Phật, và vân vân. Nhưng chắc chắn có linh mục nào đó có thể đến và chấp nhận thử thách này.” Không ai đã làm.

47 Tôi nói, “Lý do quý vị không làm, là bởi vì quý vị không thể. Và tôi cũng không thể. Nhưng Đức Chúa Trời của Thiên đàng,

đã khiến Chúa Jêsus Christ sống lại, Đấng mà tôi là chứng nhân của Ngài tối nay, mà tôi đã thấy một khả tượng rằng người đó sẽ nhận được thị lực của mình. Nếu người đó không làm điều ấy, thì tôi là một tiên tri giả, và đuổi tôi ra khỏi đất nước của các bạn. Nhưng nếu Ngài làm điều đó, thì các bạn bị bắt buộc, trước những thầy tế lễ của chính mình và mọi thứ, để làm chứng rằng Ngài thật sự là Con Đức Chúa Trời, và là Đấng Cứu Rỗi của thế gian.” Mọi người đều im lặng.

⁴⁸ Đã mang đến người mù; tôi vòng tay ôm lấy anh ấy. Tôi nói, “Lạy Chúa Jêsus, theo khả tượng không thể sai, con cầu xin Ngài ban cho người đó thị lực của người.” Và anh ta bắt đầu hét lên. Và thị trưởng của thành phố đang ngồi đó, và ông ta chạy đến và ôm chầm anh ta. Anh ấy có thể thấy tốt như tôi có thể.

⁴⁹ Rồi họ có một lực lượng dân quân khoảng, ồ, hàng trăm người lính, không thể giữ dân sự ở lại. Họ chạy qua đầu những người lính, chạy dưới chân và gậy của họ, mà họ đang cố gắng giữ đám đông trở lại. Lúc tôi đến một chiếc xe hơi và đi ra, tôi hầu như không mặc quần áo, không có giày ở chân, giật lấy đôi giày, và giật lấy áo khoác và mọi thứ, đang đói khát Đức Chúa Trời.

⁵⁰ Nhưng Đức Chúa Trời của Ê-li vẫn sống ngày nay, và Ngài thật sự là Đức Chúa Trời như Ngài đã từng có.

⁵¹ Bây giờ tất cả những người sáng lập tôn giáo. Đứng đó tại mộ của Mohammed, là một con ngựa trắng, đã đứng đó trong hai ngàn năm. Họ đã thay đổi lính canh khoảng bốn hoặc sáu giờ một lần, và họ đang mong đợi Mohammed sống lại và—và cưỡi ngựa đi xuống thế gian. Anh em biết đấy,...và ông đã viết sách Kinh Koran, và vân vân. Nhưng, ồ, Đức Phật, cách đây khoảng hai mươi ba trăm năm, là một—một người, một người sùng đạo ở—ở Nhật Bản, và vân vân. Và tất cả những tôn giáo này, mỗi một trong những người sáng lập của họ đều chết và ở trong mồ mả.

⁵² Nhưng Cơ-đốc giáo, sau một kinh nghiệm toàn cầu, Cơ-đốc giáo là tôn giáo chân thật duy nhất. Đó là người duy nhất có thể cho thấy một ngôi mộ trống không. Đó là người duy nhất mà người sáng lập của họ, bất kỳ người nào, và không người nào

giống như Ngài, đã từng đứng trên đất và nói, “Ta có quyền năng đặt sự sống Ta xuống và lấy nó lên lại. Còn ít lâu và thế gian không thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta. Kẻ không tin sẽ không thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta. Vì Ta,” Ta là một đại từ nhân xưng, “Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến tận thế, cho đến tận thế.” Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi!

⁵³ Bây giờ chúng ta đến với ý tưởng. Bây giờ nếu Ngài không hề thay đổi, Ngài không chết. Ngài đã sống lại từ kẻ chết, và Ngài đã hứa rằng những người tin Ngài sẽ thấy Ngài, cho đến cuối cùng. Cho đến sự cuối cùng, rằng họ sẽ thấy Ngài, bây giờ, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.

⁵⁴ Nhiều người mà tôi đã nói chuyện, đã nói, “Ồ, theo cách nào đó Ngài cũng giống như vậy.”

Kinh Thánh đã không nói, “theo một cách nào đó.” Nó nói, “Ngài không hề thay đổi.”

⁵⁵ Và nếu chúng ta khao khát được nhìn thấy Ngài, với sự nhiệt tình giống như những người Hy Lạp này đã làm. Họ đã nghe nói về Ngài, họ đến và họ được nhìn thấy Ngài, qua sự nhã nhặn của một trong những môn đồ của Ngài.Ồ, chúng ta không thể làm giống như vậy, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? “Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.”

⁵⁶ Bây giờ, chúng ta có thể nói về sự sống lại, chúng ta có thể nói về nó. Nhưng nếu nó không phải là một thực tế, nó chỉ trở thành một—một huyền thoại đơn thuần, đó là một câu chuyện. Nhưng nếu nó được chứng minh rằng đó là Lễ thật, thì chúng ta là những người hạnh phúc nhất, và tôi vui mừng được ở với họ.

⁵⁷ Bây giờ, nếu—nếu Chúa Jêsus Christ sẽ xuất hiện trước chúng ta, tối nay, và chúng ta có thể thấy bởi những nguyên tắc được Đức Chúa Trời ban cho, và bởi chính những hành động của Bản thể Ngài, rằng Ngài ở đây, thì ít nhất chúng ta cũng nên tiếp nhận Ngài, chào đón Ngài. Bây giờ, đó là một lời tuyên bố vĩ đại, nhưng chúng ta có một Đức Chúa Trời lớn vĩ đại giữ mỗi một Lời Ngài.

58 Và khi chúng ta tìm thấy bất cứ điều gì trong Kinh Thánh, hãy bám linh hồn anh em lên đó. Đó là Lẽ thật. Cứ ở lại đứng với những gì Đức Chúa Trời đã hứa, Đức Chúa Trời sẽ làm.

59 Nếu chúng ta là con cái của Áp-ra-ham, chúng ta tin những điều đó. Áp-ra-ham, chống lại những hoàn cảnh vĩ đại, đã gọi những điều không có, như thể chúng đã có, bởi vì ông tin rằng Đức Chúa Trời có thể giữ Lời Ngài. Và chúng ta tự xưng mình là con cái của Áp-ra-ham. Áp-ra-ham đã chờ đợi hai mươi lăm năm cho lời hứa. Thay vì trở nên yếu hơn, ông trở nên mạnh mẽ hơn. Và ngày nay thật dường như khác hẳn với Dòng dõi thánh của Ngài.

60 Bây giờ, dòng dõi thực sự của Áp-ra-ham là—là Y-sác, chúng ta nhận ra điều đó, mà đến từ người Do Thái, là dòng dõi bên ngoài.

61 Nhưng Dòng dõi mà Đức Chúa Trời đang ban cho lời hứa, là Dòng dõi của Áp-ra-ham, đức tin mà ông có nơi Đức Chúa Trời. Mà, qua Chúa Jêsus Christ, Đấng là Lời Ngài, chúng ta trở nên những người thừa kế với Ngài. Và hội thánh này, tối nay, của những người hành hương của thời đại này, hoàn toàn là Dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham, với đức tin chân thật.

62 Bây giờ, nếu tôi hỏi những người Giám Lý, “Các bạn có tin điều đó không?” “Vâng.” “Anh tin Ngài ở cùng anh không?” “Vâng.” Báp-tít, Trưởng Lão, Lutheran, Ngũ Tuần, vân vân, mọi người sẽ nói giống nhau.

63 Nhưng bây giờ chúng ta sẽ trông đợi Ngài như thế nào? Chúng ta sẽ tìm kiếm loại người gì, nếu chúng ta muốn thấy Ngài có giống như vậy không? Nếu Ngài ở đây tại Arkansas, tối nay, trong đền tạm này, chúng ta sẽ tìm kiếm loại người gì?

64 Chúng ta, chúng ta sẽ tìm kiếm người nào đó, ồ, có lẽ với một chiếc áo choàng dài, và bộ râu quai nón trên mặt, và những vết sẹo trên tay người, và những dấu gai trên—trên lông mày của người? Nếu anh em tìm kiếm một người như thế, bất cứ kẻ đạo đức giả nào cũng có thể lừa dối anh em về điều đó. Đúng vậy, sự giả mạo. Một người có thể vẽ những vết sẹo trên tay mình, và

thậm chí anh ta có thể tự chích bằng gai và tạo nên những vết sẹo, nhưng bất kỳ kẻ giả mạo nào cũng có thể làm điều đó.

⁶⁵ Nhưng thế thì nếu chúng ta không tìm kiếm loại người đó, không phải vì cách ăn mặc của anh ta hay tầm vóc của anh ta. Bởi vì, nếu Ngài ở đây, Ngài sẽ ăn mặc giống như chúng ta. Không có sự khác biệt nào. Ngài đã ăn mặc và bước đi giữa con người đúng như cách con người đã có. Ngài không bao giờ ăn mặc giống như các giáo sĩ thời đó. Ngài chỉ mặc bộ đồ đường phố thông thường. Vì vậy Ngài sẽ chỉ ăn mặc bình thường, có lẽ với một bộ đồ, và vân vân, giống như bất cứ người nào khác ngày nay sẽ mặc. Giống như người làm việc, hay người—người kinh doanh, hay bất cứ điều gì khác, đó sẽ là cách Ngài ăn mặc. Vì vậy anh em không bao giờ biết Ngài theo cách đó. Anh em sẽ không bao giờ biết Ngài bởi một hình bóng tầm vóc, cho dù Ngài cao, gầy, thấp, nặng; hoặc, chúng ta, chúng ta không biết, vì vậy anh em sẽ không bao giờ biết.

⁶⁶ Nhưng tôi nói những gì Ngài sẽ là, nếu Ngài ở đây ngày hôm nay, Ngài sẽ là Lời của Đức Chúa Trời. Đó chính xác là những gì Ngài đã có, và Ngài vẫn vậy. Ngài là Lời, không chỉ Lời được viết ra (Ngài là Lời được viết ra), nhưng là sự bày tỏ của Lời được viết ra. “Đức Chúa Trời đã ở trong Đấng Christ, đang hòa giải thế gian với chính Ngài.” Đức Chúa Trời, Lời, đã được bày tỏ trong xác thịt, để Lời Ngài có thể được nói qua môi miệng con người và trở nên Lời. Và Ngài đã được bày tỏ trong xác thịt, đó là Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên.

Bây giờ anh em nói, “Ngài có phải là Lời không?”

⁶⁷ Thánh Giăng, chương 1, nói với chúng ta, “Ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời, và Lời là Đức Chúa Trời. Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.”

⁶⁸ Một số điều mà Ngài sẽ làm là gì? Chúng ta tìm thấy, trong Hê-bơ-rơ, chương 4 và câu 12, Kinh Thánh nói rằng, “Lời của Đức Chúa Trời sắc hơn gươm hai lưỡi, và Nó là kẻ phân biệt những ý tưởng trong lòng.” Lời là vậy. Vì thế Lời là người phân biệt những ý tưởng và ý định trong lòng. Điều đó sẽ xác nhận Chúa Jêsus, một cách chính xác, là Lời. Ngài biết những ý nghĩ trong lòng họ. Hê-bơ-rơ 4:12.

69 Bây giờ nếu chúng ta muốn xác nhận Ngài, chúng ta có mong đợi Ngài là Tiến sĩ Thần đạo nào đó không? Không có tài liệu nào về Ngài đã từng ở trong một trường học.

70 Chúng ta có thể đồng nhất Ngài với giáo phái nào không? Ngài đến vào lúc mà có nhiều giáo phái, nhưng Ngài không bao giờ liên kết chính Ngài với bất cứ giáo phái nào. Vì vậy Ngài... Chúng ta không thể nói Ngài là một người Pha-ri-si, hay một người Sa-đu-sê, hay là vân—vân vân. Chúng ta không thể xác nhận Ngài với giáo phái nào đó.

71 Ngài đến vì dân sự. Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Trời của tất cả, Ngài là Đức Chúa Trời của toàn bộ sự sáng tạo. Ngài đã chết để cứu những tội nhân trong mọi hội thánh, để—để chữa lành mọi người đau ốm. Ngài đến để chấp nhận những người muốn tin nhận Ngài.

72 Đó cũng là cách Ngài ở đây tối nay, để chữa lành những ai tin nhận Ngài, để cứu những ai sẽ tin nhận Ngài. Ngài đến trong cùng một hình thức, trong cùng một cách.

73 Nếu Ngài đến, Ngài sẽ phải đến trong sự xác minh Kinh Thánh. Nếu Ngài không xác nhận chính Ngài...Không có chỗ nào chúng ta có thể tìm thấy trong Kinh Thánh, trong Cựu Ước, nhưng những gì Ngài đã xác nhận một cách chính xác chính Ngài với lời Kinh Thánh, đến nỗi Ngài đã phán, “Ai, người nào trong các người có thể định tội Ta?”

74 Bây giờ, tất cả chúng ta đều biết rằng *tội lỗi* là, “sự không tin.” “Kẻ nào không tin đã bị định tội rồi.” Vậy thì, *tội lỗi* là thuộc tính của sự không tin. Hút thuốc lá không phải là một *tội lỗi*. Trộm cắp không phải là một *tội lỗi*. Nói dối không phải là một *tội lỗi*. Phạm tội tà dâm không phải là một *tội lỗi*.

“Thế thì nó là gì?” bạn sẽ nói.

75 Đó là những thuộc tính của sự không tin. Nếu bạn là một người tin, bạn sẽ không làm những điều đó. Lý do bạn làm điều đó, chứng minh rằng bạn là người không tin. Thấy không? Chỉ có hai phe phái, đó là, anh em là người tin hoặc không phải là người tin.

76 Và làm thế nào, luôn luôn làm tôi bối rối, rằng một người có thể tuyên bố có Đức Thánh Linh ở trong mình, và chối bỏ Lời Đức Chúa Trời là đúng. Khi mà, Chính Đức Thánh Linh đã viết Lời của Đức Chúa Trời. Và anh em biết Ngài sẽ không gọi chính Ngài là sai. Vì vậy Ngài đã viết lời Kinh Thánh, và Ngài đứng bên cạnh lời Kinh Thánh, và Đức Chúa Trời nhìn xem Chúng, để xác nhận Chúng.

77 Vì vậy chúng ta hãy quay trở lại và tìm thấy Ngài là gì, nếu chúng ta muốn biết Ngài có giống như vậy ngày nay không. Cách duy nhất thật sự để tìm thấy, là tìm thấy Ngài là gì ngày nay, là quay trở lại và tìm thấy Ngài là gì ngày hôm qua, rồi chúng ta biết Ngài sẽ là gì ngày hôm nay. Điều đó có đủ công bằng không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Nếu chúng ta có thể tìm thấy Ngài là gì ngày hôm qua!

78 Dĩ nhiên, chúng ta có thể bắt đầu trở lại với một câu chuyện dài. Tôi không muốn giữ anh em lâu, bởi vì anh em phải ở đây ngày mai, và chúng ta muốn điều hành một hàng người cầu nguyện, nhưng tôi muốn anh em thực sự hiểu điều này bây giờ và lắng nghe kỹ. Nếu chúng ta chỉ có thể quay trở lại và tìm thấy Ngài là gì ngày hôm qua, thì chúng ta có thể tìm thấy Ngài là gì ngày hôm nay, bởi vì Kinh Thánh nói, “Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.”

79 Lý do tôi lật lại những trang đó, là để tìm thấy lại ở đây để... Tôi bắt đầu và tôi đọc Thánh Giăng 12:20, chúng ta hãy tiếp tục trong Thánh Giăng. Chúng ta có thể lấy nó ra bất cứ nơi nào trong Kinh Thánh mà anh em muốn, bởi vì toàn bộ Sách là lời chứng về Chúa Jêsus Christ. Đó là sự khải thị trọn vẹn của Chúa Jêsus Christ. Không có gì có thể được thêm vào Nó hoặc lấy đi khỏi Nó. Đó là những gì Ngài là. Ngài là Em-ma-nu-ên, và điều đó—điều đó giải quyết ổn thỏa; cho dù chúng ta cố làm cho Ngài điều gì đi nữa, điều gì khác, hay một đấng tiên tri, hay—hay điều gì đó giống như thế. Ngài là một nhà tiên tri; Ngài còn hơn cả một nhà tiên tri. Ngài là một tiên tri—Đức Chúa Trời. Nhưng Ngài là—Ngài còn hơn thế nữa. Ngài là Em-ma-nu-ên; không chỉ là một người tốt, một giáo sư, một triết gia. Ngài cũng là tất cả điều đó, và cộng với điều đó. Thấy không?

⁸⁰ Bây giờ trong Phúc âm Giảng, chương 1, chúng ta sẽ bắt đầu tối nay, và có lẽ ngày mai sẽ lấy một chút, Sách khác nào đó. Chúng ta hãy bắt đầu trong Thánh Giảng 1. Chúng ta tìm thấy... Tất cả chúng ta đều biết sự sinh ra đồng trinh của Ngài, rằng cách mà Đức Chúa Trời đã phủ bóng người nữ đồng trinh, và tạo ra một tế bào Huyết để sanh ra Con, Đức Chúa Jêsus Christ. Và trên bờ sông Giô-đanh, khi Đức Chúa Trời giáng xuống trong hình dạng của một Ánh sáng, hay chim bồ câu, không ai nhìn thấy điều đó ngoài Giảng. Tất cả những người đang đứng chung quanh, đã không nhìn thấy Nó. Không ai nhìn thấy Nó ngoài Giảng. Ông là người duy nhất đang tìm kiếm Nó, vì vậy Đức Chúa Trời đã bảo ông sẽ thấy Nó.

⁸¹ Bạn chỉ thấy những gì bạn đang tìm kiếm. Nếu bạn đến đây tối nay để tìm kiếm Đấng Christ, bạn sẽ thấy Ngài. Nếu bạn đến để chỉ trích, bạn sẽ có nhiều, nhiều thứ trên tay để chỉ trích. Tù thuộc vào những gì bạn đang tìm kiếm.

⁸² Giảng nói, “Người đã bảo tôi trong đồng vắng hãy đi làm phép báp-têm bằng nước, phán trên người mà tôi ‘sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống và ở lại trên,’ Ngài là Đấng sẽ làm phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh và Lửa.” Giảng làm chứng, nói, “Tôi đã thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời từ Trời giáng xuống, giống như chim bồ câu, và Nó đã đậu trên Ngài.” Và rồi Ngài bị đưa đến đồng vắng, và sự cám dỗ. Ra khỏi đồng vắng, và ngay lập tức, chúng ta tìm thấy, cầu nguyện cho người đau.

⁸³ Bây giờ, anh em thấy, điều đầu tiên, Thánh Linh của Đức Chúa Trời đến trên Ngài trước chức vụ của Ngài, vì vậy đó là lý do Ngài có thể nói, “Không phải Ta làm các công việc, chính là Cha ngự trong Ta. Ngài làm các công việc.” Bây giờ chúng ta thấy rằng chức vụ của Ngài đã bắt đầu, bắt đầu sự chữa lành người đau, bằng—bằng lời cầu nguyện.

⁸⁴ Bây giờ Đức Chúa Trời chữa lành bằng nhiều cách. Một bác sĩ đã hỏi tôi, cách đây không lâu, nói, “Ý kiến của anh về y học là gì, Anh Branham?”

⁸⁵ Tôi nói, “Ồ, Đức Chúa Trời là Đấng duy nhất có thể chữa lành, thưa ông.” Tôi nói, “Kinh Thánh không nói dối, và Kinh Thánh nói, ‘Ta là Chúa, chữa lành mọi bệnh tật của các người.’” Và tôi

nói, “Kinh Thánh không thể nói dối.” Tôi nói, “Đức Chúa Trời chữa lành bằng thuốc men. Đức Chúa Trời chữa lành bằng tình yêu thương. Đức Chúa Trời chữa lành bởi sự hiểu biết. Đức Chúa Trời chữa lành bằng sự quan tâm. Đức Chúa Trời chữa lành bằng lời cầu nguyện. Đức Chúa Trời chữa lành bằng những phép lạ. Toàn bộ sự việc, Đức Chúa Trời chữa lành. Chỉ thế thôi, tất cả là với nó, Ngài là đấng chữa lành.”

⁸⁶ Chúng ta không có một loại thuốc nào có thể tạo ra, và tạo ra một tế bào trong tay anh em, để chữa lành; tạo ra trong cơ thể của bạn, để chữa lành. Chúng ta có thể nhổ một chiếc răng, chúng ta có thể cắt ruột thừa, hay lấy túi mật ra, nhưng ai đã chữa lành? Đức Chúa Trời. Không có thuốc men sẽ làm nên mô, chỉ có Đức Chúa Trời. Sự sống làm nên mô. Đức Chúa Trời là đấng chữa lành duy nhất, và chúng ta đã nói về điều đó.

⁸⁷ Và chúng ta thấy bây giờ, rằng Chúa Jêsus đã đi về việc chữa lành người đau. Và có một trong những môn đồ của Ngài tên là Anh-rê.

⁸⁸ Và tôi muốn làm điều này trong một vở kịch bởi vì có trẻ em đang ngồi ở đây, và một bé gái bị bệnh đang nằm dưới đó. Tôi muốn cô ấy có được điều đó.

⁸⁹ Anh em biết đấy, Anh-rê là anh em với Si-môn, mà sau này được gọi là Phi-e-rơ. Và Anh-rê đã trở thành một—một môn đồ của Giăng. Và Giăng đã thông báo rằng có một Đấng Mê-si đến, và ông tin chắc rằng điều đó sẽ xảy ra trong thế hệ của ông. Đó là lý do ông không bao giờ đi học bất cứ trường học hay thần học viện nào. Công việc của ông quá quan trọng.

⁹⁰ Tại sao, anh em biết đấy, nếu thầy tế lễ sẽ hiểu rằng ông là người thông báo sự ra đời...hay Đấng Mê-si sắp đến, và giới thiệu Ngài với thế gian, ồ, họ sẽ nói, “Bây giờ, bây giờ, Tiến sĩ John, ông không cảm thấy giống như Anh A gì đó ở đây, anh không nghĩ anh ấy đủ tư cách là Đấng Mê-si sao? Ồ, hãy nhìn anh ta, anh ta—anh ta—anh ta có một nền tảng tốt. Anh biết mình biết điều đó, đó là Đấng Mê-si. Tại sao anh không đi và nói cho cả thế giới biết?”

⁹¹ Nhưng, hãy xem, công việc của ông quá quan trọng để bị

thuyết phục bởi con người. Ông đi vào đồng vắng và chờ đợi trong thần học viện về sự học hỏi của Đức Chúa Trời, cho đến khi Đức Chúa Trời bảo ông, “Trên Đấng mà ngươi sẽ thấy Thánh Linh giáng xuống, đó là Đấng để loan báo, Đấng Mê-si.” Thấy không?

⁹² Bây giờ chúng ta thấy rằng Anh-rê đã tin điều đó, không nghi ngờ gì đã trở lại và nói với Si-môn về điều đó, nhiều lần. Nhưng Si-môn, hầu như hơi cứng đầu, khi chúng ta...Xin lỗi vì sự diễn đạt; Tôi hy vọng nó không có vẻ báng bổ. Nhưng ông ấy, hầu như hơi cứng đầu, như chúng ta có thể gọi ngày nay, “Ồ, cứ tiếp tục, nếu anh muốn nghe điều đó.” Và một ngày kia ông đến và nói với ông rằng ông đã tìm thấy Đấng Mê-si, và ông hầu như không thể tin điều đó.

⁹³ Và tôi có thể thấy Anh-rê đưa Si-môn đến trước mặt Đức Chúa Jê-sus. Lần đầu tiên ông đã từng thấy Ngài. Chúa Jê-sus vừa trở lại từ đồng vắng. Chức vụ của Ngài đang bắt đầu, bây giờ Ngài phải được xác nhận. Và ngay khi Si-môn bước vào sự Hiện diện của Chúa Jê-sus, Chúa Jê-sus nhìn ông và phán, “Tên ngươi là Si-môn, và ngươi là con trai của Giô-na.”

⁹⁴ Bây giờ ngay lập tức chúng ta thấy rằng Si-môn đã tin. Lúc đó ông có tên là Phi-e-rơ. Tại sao ông tin điều đó?

⁹⁵ Tôi đã đọc một câu chuyện về cha của anh ấy, Giô-na, là một người vĩ đại về—về sự cầu nguyện. Ông đã nuôi dạy các con trai của mình để—để tin vào Đức Chúa Trời. Và mỗi ngày nghề nghiệp của họ là đánh cá, rất nhiều lần họ phải quỳ gối và cầu nguyện để Đức Chúa Trời ban cho họ một mẻ cá ngon để họ có thể trả hết nợ và có được bánh mì cho ngày đó.

⁹⁶ Và trước khi ông chết, ngày nợ ông già ngồi trên thuyền của ông, và ông nói với các chàng trai, ông nói, “Hỡi các con trai, chúng ta là người Hê-bơ-rơ, và chúng ta tin rằng đã có một Đấng Mê-si sắp đến. Và cha luôn hy vọng rằng cha sẽ sống để nhìn thấy ngày để thấy Đấng Mê-si đặt chân Ngài trên đất. Và cha...nhưng cha nghĩ cha sẽ không sống được điều đó, bởi vì bây giờ cha đã già và cha phải chết. Nhưng, hỡi các con, Sa-tan sẽ không để cho Đấng Mê-si đó dấy lên mà không có nhiều mê-si giả trước tiên. Vì vậy cha muốn các con hãy nhớ, đừng ngạc nhiên về rất—rất

nhiều điều sẽ xảy ra. Nhưng cha muốn các con được chỉ dẫn. Hãy nhớ, rằng chúng ta có điều này: một Đấng Mê-si, khi Ngài đến, Ngài sẽ phải được xác nhận theo Kinh Thánh bởi Đức Chúa Trời, trước khi Ngài là Đấng Mê-si.” Chúng ta cần nhiều hơn những người cha như thế ngày hôm nay!

97 “Ngài sẽ phải là Đấng Mê-si theo Kinh Thánh. Và bây giờ chúng ta đã đi theo Môi-se, vị tiên tri vĩ đại đã dẫn dắt dân sự chúng ta ra khỏi xứ Ê-díp-tô, và chúng ta đã lắng nghe sự dạy dỗ của ông. Và chúng ta—chúng ta biết rằng—rằng Môi-se đã đúng. Và trong Phục truyền luật lệ ký, chương thứ 18, Môi-se đã nói với chúng ta rằng, ‘Đấng Mê-si; Chúa là Đức Chúa Trời của các ngươi sẽ dấy lên một tiên tri giống như ta, và họ phải nghe Ngài.’”

98 Bây giờ, dân Y-sơ-ra-ên luôn luôn được dạy để chỉ tin vào các đấng tiên tri. Quý vị những giáo sư Kinh Thánh biết điều đó. Và một tiên tri chỉ có thể được xác nhận, một tiên tri, mà khi ông nói tiên tri và điều ông nói ứng nghiệm. Kinh Thánh nói, “Nếu có một người trong các ngươi, là người thiêng liêng hay một nhà tiên tri, Ta là Chúa sẽ phán với người ấy, bày tỏ chính Ta cho người, trong những khả tượng và những giấc mơ. Và những gì người ấy nói ứng nghiệm, thì hãy nghe người ấy. Nhưng nếu nó không ứng nghiệm, đừng sợ người.” Cũng giống như vậy, đó là những gì Ngài đã bảo Môi-se nói với dân sự, và đó là sự xác nhận trong Kinh Thánh của họ rằng Đấng Mê-si sẽ là đấng tiên tri.

99 Bây giờ bất cứ ai đều biết rằng Lời của Chúa đến với nhà tiên tri; không phải với thầy tế lễ, nhưng với nhà tiên tri. Kinh Thánh đã nói vậy. Lời của Chúa đã đến với nhà tiên tri. Và chúng ta biết, nếu đó là Lời của Chúa, và vị tiên tri là thật, thì những lời của người đó là đúng, rồi lời của người đó ứng nghiệm. Và đó là giấy ủy nhiệm của người, rằng, trước tiên, đó là Lời. Và, trước tiên, Đức Chúa Trời là Lời. Và rồi nếu người ấy nói một lời, và điều đó xảy ra, thì điều đó cho thấy rằng Đức Chúa Trời đã sắp đặt một cách Thiêng liêng cho con người đó.

100 Vậy thì với điều đó trong tâm trí, họ có thể dấy lên tất cả các loại cảm giác và mọi thứ khác trên thế giới, những sinh viên Kinh Thánh họ sẽ không bao giờ tin điều đó, bởi vì Đấng Mê-si phải là

một nhà tiên tri. Và họ đã không có một tiên tri trong bốn trăm năm. Ma-la-chi là nhà tiên tri cuối cùng. Không có tiên tri.

¹⁰¹ Và ở đây Si-môn đến, với sự dạy dỗ như thế, vào sự hiện diện của một Người mà anh em của ông tin chắc rằng Ngài là Đấng Mê-si. Và ngay khi ông bước vào sự Hiện diện của Ngài, Ngài không chỉ biết ông là ai, Ngài còn biết người cha già tin kính đó, Giô-na. Không ngạc nhiên khi nó lấy đi cứng ngắt đó ra khỏi ông. Ông biết đó là sự nhận dạng thật về Đấng Mê-si. “Người, tên người là Si-môn, người là con trai của Giô-na.”

¹⁰² Và một người thất học đến nỗi ông thậm chí không thể ký tên của chính mình, chúng ta được kể; Kinh Thánh nói, trong Sách Công vụ của các sứ đồ, chương thứ 3, rằng, “người vừa dốt nát vừa không hiểu biết.” Nhưng Đức Chúa Trời làm vui lòng làm cho ông là người đứng đầu hội thánh tại Giê-ru-sa-lem, và ban cho ông những chìa khóa của Nước Trời. Bởi vì, khi hạt giống được định trước đó nằm ở đó trong người đánh cá đó, và khi Ánh Sáng chiếu vào nó, nó nhanh chóng nhận ra rằng đó là Đấng Mê-si.

¹⁰³ Bây giờ điều đó đã chứng minh ở đó, rằng con người đó đã biết, nó chứng minh rằng hạt giống đó đã được đặt ở đó. Tên của người đã có trong Sách Sự Sống của Chiên Con từ khi sáng thế, khi Chiên Con bị giết trong sự suy nghĩ của Chính Đức Chúa Trời. Và ngay khi Ánh sáng chiếu vào nó, nó nhanh chóng đến với sự sống và nhận ra đó là Đấng Mê-si.

¹⁰⁴ Có một người đang đứng đó tên là Phi-líp, và ông đã thấy điều này, nhanh chóng đến trong trí. “Đó thật sự là Ngài, vì tôi biết lời Kinh Thánh. Người Đó chưa bao giờ nhìn thấy người ấy trước đây, và làm sao Ngài biết người ấy là ai? Đó là Đấng Tiên Tri.”

¹⁰⁵ Ông đã đi theo một người bạn mà ông đã học Kinh Thánh, từ khi còn bé. Tên ông là Na-tha-na-ên. Cách nơi họ đang rao giảng mười lăm dặm, chung quanh núi, đến nơi Na-tha-na-ên làm chủ một vườn ô-li-ve. Tôi có thể tưởng tượng Phi-líp trên đường, nhảy và la lớn. Ông đã tìm thấy điều gì đó có thật.

¹⁰⁶ Ồ, Điều đó sẽ bắt đầu lòng chúng ta biết bao, quanh những sườn đồi, băng qua thảo nguyên, xuống qua những cánh đồng,

xuống con hẻm, qua đường phố, trên khắp đất nước, nơi nào đó.

¹⁰⁷ Ông đã tìm thấy điều gì đó. Và ông đã có một người bạn. Những nghiên cứu Kinh Thánh, trước đây, đã chứng minh rằng Đấng Mê-si trong Kinh Thánh này sẽ là Đấng Tiên Tri. Không có đấng tiên tri nào trong bốn trăm năm.

¹⁰⁸ Khi ông đi vào nơi đó, ông thấy Na-tha-na-ên đang ở dưới gốc cây, đang cầu nguyện. Và có lẽ ông đã dừng lại một lát, để chờ đợi, như một quý ông Cơ-đốc, để chờ đợi cho đến khi ông cầu nguyện xong. Và khi ông đứng dậy, có lẽ đang phủ bụi khỏi áo choàng của mình, Phi-líp có thể nhanh chóng nói, “Na-tha-na-ên!”

Và ông ấy đến gần, nói, “Phi-líp, đồng nghiệp của tôi, tôi rất vui được gặp anh!”

¹⁰⁹ Và có lẽ cuộc trò chuyện là điều gì đó giống như thế này. Đây, ông không có thời gian để nói, “Những quả ô-li-ve mọc lên như thế nào?” Hay là, “Vợ con thế nào?” Đây, sứ điệp thật khẩn cấp. Ông đã thấy điều gì đó. Ông đã thấy lời Kinh Thánh xác nhận, Đấng Mê-si, và đó là những gì họ đã tìm kiếm trong nhiều năm và nhiều năm. Ngài phán, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy! Chúa Jêsus người Na-xa-rét, con trai của Giô-sép, hãy đến, xem Ngài!” Sứ điệp khẩn cấp.

¹¹⁰ Tôi nói với anh em, thưa anh em, nếu chúng ta có thể có được loại nhiệt tình đó, rằng Sứ điệp của chúng ta rất khẩn cấp. Chúng ta không có thời gian cho sự ngu dại. Chúng ta hãy mang Sứ điệp đến cho một dân tộc, một dân tộc đã đổ mồ hôi qua những cuộc bách hại, là con cái của tổ phụ chúng ta, những người đã đứng trên đường phố, với một—với một cái khăn lau trong tay, và sẽ ăn bắp trên đường ray xe lửa, để hỗ trợ Xa lộ này, Phúc âm này. Và bây giờ thấy Đấng Christ ở giữa chúng ta, chúng ta hãy đến với thế gian với Nó, nhanh nhất như có thể được, và tìm thấy Ngài.

Ngài phán, “Hãy đến, xem Đấng mà chúng ta đã tìm thấy.”

¹¹¹ Bây giờ chúng ta thấy rằng Na-tha-na-ên đúng là một nhà thần học, và tôi có thể tưởng tượng ông nói với Phi-líp, “Nào hãy đợi một chút, Phi-líp, anh đã vướng vào rắc rối gì vậy?” Anh em

biết đấy, cuộc nói chuyện đó vẫn diễn ra cho đến ngày hôm nay, đấy. “Anh đã lạc lối vì mục đích gì?” Một số kết thúc lỏng lẻo ở đầu đó, anh em biết đấy. “Tôi—tôi biết anh là một người tình tảo, nhạy bén, vậy mà ở đây anh chạy đến và nói với tôi rằng Đấng Mê-si đang ở đây trên trái đất?”

¹¹² Đấng lẽ ông ấy nên nói chuyện với nhà thông thái. Anh em biết đấy, nhà thông thái đã lên Ba-by-lôn. Họ là những người Do Thái ở trên đó nghiên cứu thiên văn học. Và khi họ nhìn thấy ba ngôi sao đó đến thẳng hàng, đó là một dấu hiệu, một dấu hiệu Hê-bơ-rơ cổ, rằng khi ba ngôi sao đó đến trong hàng, Đấng Mê-si đã ở trên trái đất. Họ đến, la lớn, “Ngài ở đâu, Vua dân Do-thái sanh ra ở đâu? Chúng tôi đã thấy Ngôi Sao của Ngài và chúng tôi đến để thờ phượng Ngài.”

¹¹³ Nhưng, Phi-líp, điều này...Họ không có những phương tiện truyền thông khác nhau như truyền hình, đài phát thanh và báo chí, và những thứ trong thời của họ, và họ sẽ không bao giờ xuất bản bất cứ điều gì giống như thế dù sao đi nữa. Vì vậy điều đầu tiên chúng ta biết, chúng ta thấy Phi-líp và Na-tha-na-ên đang nói, “Ồ,” ông nói, “hãy đến.”

¹¹⁴ Ông ấy nói, “Nhìn xem, có điều tốt lành nào có thể đến từ một đám người thánh-...” hay xin lỗi, “một đám người như thế, từ Na-xa-rét à?”

¹¹⁵Ồ, anh em biết tôi nghĩ gì không? Phi-líp cho ông câu trả lời tốt nhất mà bất cứ ai có thể đưa ra. Ông đã không cố gắng giải thích điều đó. Ông đã không cố gắng đi vào chuyên môn của nó. Ông chỉ nói, “Hãy đến xem. Hãy đến, xem cho chính mình. Hãy mang theo cuộn giấy đó dưới cánh tay của anh em, của Phục truyền luật lệ ký 18, và đến theo tôi và chúng ta sẽ tìm ra.”

¹¹⁶ Chúng ta hãy bắt đầu cuộc trò chuyện của họ khi họ bước đi. Đấy, họ phải đến đó, một ngày, và quay trở lại, mười lăm dặm. Vì vậy, trên đường đi, tôi có thể nghe Phi-líp nói, “Này, Na-tha-na-ên, chúng ta đã có nhiều nghiên cứu Kinh Thánh, chúng ta tin chắc rằng Đấng Mê-si là Đấng Tiên Tri Đức Chúa Trời, bởi vì Môi-se đã nói vậy. Và chúng ta đã đi theo Môi-se, và được cho là đi theo ông cho đến khi Đấng Tiên Tri này đến. Và khi Đấng Tiên Tri này xuất hiện, thì Ngài sẽ nói cho chúng ta biết con đường sự

sống, từ đó trở đi. Và nếu...Anh biết đấy, ai không tin Ngài sẽ bị loại ra khỏi dân sự, nếu chúng ta không tin Ngài.”

“Ồ, làm sao anh biết anh chàng này là một Tiên tri?”

117 Nói, “Anh có nhớ ông lão đánh cá đó ở dưới đó, mà anh đã mua cá cho họ ngày đó, từ đó, và ông ta không có đủ trình độ học vấn để ký tên vào biên lai?”

“Vâng, tôi nhớ ông ấy.Ồ, tên ông là Si-môn. Vâng.”

118 “Anh trai của anh ấy, Anh-rê, đã tham dự buổi nhóm của Giảng. Và khi ông nhìn thấy lời thông báo, và nghe lời thông báo của Giảng, nói, ‘Đây là Đấng Mê-si.’ Và, Giảng, chúng ta biết là một tiên tri, vì vậy ông không thể nói điều gì sai. Ông đã thông báo, ‘Đó là Đấng Mê-si,’ và vì vậy ông nói ông đã nhìn thấy dấu hiệu trên Ngài. Và ông ấy đã mang em trai mình đến ngày hôm qua. Và ngay khi ông bước vào trong sự Hiện diện của Ngài, Ngài phán, ‘Tên người là Si-môn, và người là con trai của Giô-na.’ Tại sao, sẽ không làm tôi ngạc nhiên nếu Ngài không nói cho tôi biết anh là ai, khi anh đến đó,” ông nói.

119 “Ồ,” anh ấy nói, “bây giờ chờ một chút, đợi một chút! Tôi phải thấy điều đó cho chính mình. Tôi—tôi—tôi phải thấy điều đó.”

120 Vì vậy chúng ta tìm thấy ở đây, ngày hôm sau, điều gì xảy ra. Họ đã đến, những đám đông lớn đang đứng. Chúa Jê-sus có lẽ đang nói chuyện. Có lẽ họ đang ngồi, nhiều người trong họ, có lẽ họ đang đứng; Tôi không biết. Nhưng, tuy nhiên, Phi-líp đến, và ông đưa Na-tha-na-ên lên, và khi Chúa Jê-sus quay lại và nhìn ông, Ngài phán, “Kia một người Y-sơ-ra-ên, một người Y-sơ-ra-ên thật, trong người không có một chút chi dối trá.”

121 “Ồ, con người đó thật ngạc nhiên! Ông nói, “Thưa Thầy, làm thế nào, làm sao Ngài biết gì về tôi? Tôi—tôi—tôi—tôi không biết Ngài. Và Ngài chưa bao giờ thấy tôi, và tôi chưa bao giờ thấy Ngài. Làm thế nào, làm sao Ngài biết bất cứ điều gì về tôi?”

122 Ngài phán, “Ồ, trước khi Phi-líp gọi người, người đã ở dưới gốc cây. Ta đã thấy người.”Ồ, chao ôi, thật là đôi mắt tuyệt vời! Ngày hôm trước, và mười lăm dặm gần núi, “Trước khi Phi-líp gọi người, khi người ở dưới cây, Ta đã thấy người.”

¹²³ Học giả uyên bác này, một con trai của Đức Chúa Trời, là, ông đã học được gì? Ông đã học biết rằng đó là sự nhận dạng của Đấng Mê-si. Ông ấy đã làm gì? Không nghi ngờ gì ông nhìn quanh và thấy thầy tế lễ của mình, và tất cả những người còn lại, đang đứng. Ông chạy đến dưới chân Ngài, và sấp mình xuống, và nói, “Thưa Thầy, Thầy là Con Đức Chúa Trời. Thầy là Vua của Y-sơ-ra-ên.”

¹²⁴ Chúa Jê-sus phán, “Các người đã tin bởi vì Ta đã nói với các người những điều này. Bây giờ các người sẽ thấy vĩ đại hơn điều này.”

¹²⁵ Ồ, nhưng có một số người đang đứng bên cạnh, các linh mục, giáo sĩ. Và họ biết họ sẽ phải giải trình cho hội chúng của họ, vì điều đó, vì vậy họ phải nói điều gì đó. Anh em biết họ đã nói gì không? “Người này là Bê-ên-xê-bun. Anh ta chỉ là một thầy bói, hay một loại ma quỷ nào đó.”

¹²⁶ Và Chúa Jê-sus quay lại và phán, “Các người nói điều đó nghịch lại Con Người, thì sẽ được tha thứ cho các người. Nhưng khi Đức Thánh Linh đến để làm điều tương tự; nói một lời chống lại Ngài, sẽ không bao giờ được tha thứ trong thế gian này cũng—cũng như trong đời hầu đến.” Thật là một nơi mà nó sẽ đưa chúng ta vào lúc đó!

¹²⁷ Bây giờ chúng ta tìm thấy, tiếp tục, chúng ta có thể đi qua những lời Kinh Thánh. Họ...Chúng ta hãy lấy một trang khác và lật lại Kinh Thánh. “Chúng ta cần phải đi qua Sa-ma-ri,” một ngày nọ khi Ngài trên đường của Ngài đến Giê-ri-cô. Giê-ri-cô ở dưới chân đồi, và Giê-ru-sa-lem ở trên đồi. Sa-ma-ri là con đường trở lại, nó sẽ giống như đi đến—đến California bằng con đường của—của Hot...bằng con đường của Little Rock. Anh em sẽ đi vòng quanh. Nhưng Ngài cần phải đi qua Sa-ma-ri. Bây giờ chúng ta thấy rằng, người Sa-ma-ri, họ có nguồn gốc từ một—một tầng lớp dân pha trộn.

¹²⁸ Chỉ có ba chủng tộc người trên trái đất, đó là: dân tộc Cham, Sem, và Gia-phết. Nếu chúng ta tin Kinh Thánh, tất cả họ đều bắt đầu từ con cái của Nô-ê, và đó là những gì sanh ra từ thế gian.

¹²⁹ Và bây giờ chúng ta tìm thấy điều đó: người Do Thái, và dân

Ngoại, và người Sa-ma-ri. Phi-e-rơ, với những chìa khóa được ban cho ông vào lễ Ngũ tuần, ông đã mở nó vào lễ Ngũ tuần, cho người Do Thái, ông đã mở nó cho người Sa-ma-ri, và mở nó cho dân Ngoại. Rồi cả dòng dõi, các chủng tộc, đã nghe Phúc âm. Anh em không còn nghe ông sử dụng các chìa khóa nữa, bởi vì Phúc âm đã được mở ra cho tất cả họ. Để ý bây giờ.

¹³⁰ Những người Sa-ma-ri này có nửa dòng máu Do Thái và dân Ngoại. Họ đã tin vào cùng một Đức Chúa Trời mà người Do Thái đã tin, và họ đang trông đợi một Đấng Mê-si sắp đến.

¹³¹ Bây giờ, Đấng Mê-si sẽ chỉ xuất hiện với những ai đang trông đợi Ngài. Thấy không? Bây giờ dân Ngoại chúng ta không tìm kiếm Đấng Mê-si, và chúng ta không bao giờ nhìn thấy bất kỳ Đấng Mê-si nào. Đây là thời đại của chúng ta.

¹³² Vì vậy người—người Sa-ma-ri đang trông đợi một Đấng Mê-si. Và nếu Đấng Mê-si còn ở trên đất, thì bản phận của nó, với những người Sa-ma-ri, để xác nhận chính Ngài giống như Ngài đã đối với người Do Thái.

¹³³ Bây giờ bất cứ ai trong chúng ta đều biết rằng Đấng Mê-si đã xác nhận chính Ngài bởi vị tiên tri mà Môi-se đã nói rằng Đức Chúa Trời sẽ sống lại. Bao nhiêu người tin điều đó, nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Chắc chắn.

¹³⁴ Ngài là Đấng Tiên Tri. Ngài đã xác định. Bây giờ, đó là Chúa Jê-sus ngày hôm qua. Và nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, đó sẽ là Chúa Jê-sus ngày nay, cũng giống như vậy.

¹³⁵ Bây giờ chúng ta thấy Ngài đang đi lên thành Sy-kha này, và—và nó đã xảy ra vào lúc gần trưa. Và các môn đồ đi vào thành phố, để mua một ít thức ăn. Những hình ảnh tượng trưng, nó được gọi trong Kinh Thánh. Và trong khi họ đi khỏi, Chúa Jê-sus đã chờ đợi.

¹³⁶ Nếu các bạn đã từng ở đó, nó hầu như là một toàn cảnh như thế này; một cái giếng, hay giếng thành phố, công cộng, bên ngoài thành phố. Nó vẫn còn cho đến ngày nay. Và dân sự đi ra và lấy nước của họ, và quay trở lại thành phố. Và họ mang nó trên đầu, những cái bình. Và những người phụ nữ có thể đội một cái bình rộng khoảng năm ga-lông trên đầu họ, và đặt một

cái bên hông và có thể bước đi, nói chuyện với những phụ nữ đứng như phụ nữ có thể làm, và—và không bao giờ làm đổ một giọt nước nào. Tôi—tôi không biết họ có thể làm điều đó như thế nào, nhưng họ—họ làm điều đó, một sự cân bằng hoàn hảo như vậy, nói chuyện và nói chuyện giống như những quý bà làm khi họ bước đi, với những cái bình này, khoảng mười lăm ga-lông nước, đi dọc theo như thế, nói chuyện. Và những người phụ nữ này, bởi vì...Họ vẫn làm giống như họ đã làm lúc đó, và những người phụ nữ này đi ra giếng để lấy nước của họ.

¹³⁷ Bấy giờ đã có, khoảng mười một hay mười hai giờ, có một người đàn bà có tiếng xấu, hầu như anh em biết tôi muốn nói gì, một—một kỵ nữ đi ra giếng để lấy một ít nước, và nàng bắt đầu thả xuống cái—cái bình nước. Họ có một—một cuộn dây, và hai cái móc để đi qua cái bình này, hay cái xô, và họ thả nó vào trong giếng, và nó ngã sang một bên khi nó chạm vào mặt nước, và họ kéo nước này trở lại. Và nàng đang chuẩn bị thả cái—cái bình xuống, thì nàng nghe người nào đó, nói, “Hãy cho Ta uống.” Và bà nhìn, và bà thấy một—một người Do Thái đang ngồi dựa vào tường, nơi cây nho bám trên tường, và Ngài đang ngồi trên đó. Ngài—Ngài phải là một Người ở tuổi trung niên, hay trông giống như tuổi trung niên.

¹³⁸ Tôi nghĩ Ngài trông già hơn một chút so với tuổi thực sự của Ngài. Bởi vì, chúng ta tìm thấy trong Thánh Giảng 6, rằng cuộc thảo luận đến về việc nước uống ở...trong đồng vắng, và vân vân, và—và cách họ có được bánh, tượng trưng cho ma-na. Và Chúa Jê-sus phán, “Ta là Vàng Đá trong đồng vắng.”

¹³⁹ Và họ nói, “Ngài là một Người chưa quá năm mươi,” đấy, và Ngài chỉ mới ba mươi. “Ngài là một Người không quá năm mươi.” Sự căng thẳng lớn của Ngài chắc hẳn đã làm suy kiệt phần con người của Ngài, và Ngài có thể đã già đi một chút, hay điều gì đó. Nói, “Ngài là Người chưa quá năm mươi tuổi, và nói rằng Ngài đã ‘thấy Áp-ra-ham’? Bây giờ chúng tôi biết Ngài bị khùng, hay bị điên.”

¹⁴⁰ Và Ngài phán, “Trước khi có Áp-ra-ham đã có, TA HẰNG HỮU.” Họ chỉ nhìn vào người đàn ông đó. Đó là những gì ở trong

người đó đang nói ra. Và “TA HẰNG HỮU” đã ở trong đồng vắng với Môi-se, trong bụi gai cháy.

¹⁴¹ Và ở đó chúng ta thấy rằng Ngài trông già đi một chút. Và, Ngài, nàng đã thấy người Do Thái tuổi trung niên này đang ngồi ở đó, có lẽ một người đàn ông đã qua tuổi tán tỉnh một người đàn bà như vậy, và bà nói, “Không theo thông lệ, Ngài là một người Do Thái, lại xin tôi, một người đàn bà Sa-ma-ri, cho một ân huệ. Chúng ta không có sự giao thiệp.” Nói cách khác, “Chúng ta có một sự phân biệt ở đây, và chúng ta không...chúng ta không có sự giao thiệp nào cả.”

¹⁴² Ngài nhanh chóng cho nàng biết. Bây giờ Ngài đã phán, nói chuyện với nàng. Và nàng nói, “Bây giờ người Do Thái các ông nói các ông thờ phượng ở Giê-ru-sa-lem, và, hay chúng tôi thờ phượng trên núi này,” và vân vân, và cái giếng sâu như thế nào, và Ngài không có gì để nói.

¹⁴³ Và, cuộc trò chuyện, bây giờ anh em sẽ phải nhận lời tôi ở đây cho điều này, những gì Ngài đang làm, đấy.

¹⁴⁴ Đức Cha, trong Thánh Giăng 5:19, Chúa Jêsus phán, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con không thể làm điều gì trong chính Ngài, ngoài những gì Ngài thấy Cha làm.” Bây giờ theo Lời của Chính Ngài, và Ngài không thể nói dối, và là Đức Chúa Trời, theo Lời của Chính Ngài, Ngài không hề thực hiện một phép lạ nào cho đến khi Đức Chúa Trời tỏ cho Ngài thấy trong một khả tượng, những gì để làm, “Quả thật, quả thật, Ta nói cùng các ngươi, Con không thể làm điều gì trong chính Ngài, nhưng những gì Ngài thấy Cha làm, thì Con cũng làm như vậy. Đấy, Cha làm việc, và Ta cũng làm.”

¹⁴⁵ Bây giờ, Cha đã bảo Ngài đi lên con đường Sa-ma-ri, và ở đó Ngài đang ngồi ở đó, và rồi người đàn bà này đi ra. Bây giờ, Ngài phải tiếp xúc với linh của người, vì vậy Ngài phải có một cuộc trò chuyện với người. Thấy không? Và Ngài phán, sau khi Ngài đã tìm thấy nan đề của người là gì, tất cả chúng ta đều biết nó là gì, Ngài phán, “Hãy đi kiểm chồng ngươi và đến đây.”

¹⁴⁶ Và người nói, “Tôi không có chồng.”Ồ, thật là một sự quở trách không biểu lộ tình cảm đối với Ngài. Thấy không? “Tôi có...”

Tuy nhiên, người không biết. Ngài chỉ là một người bình thường. Ngài không ăn mặc giống như thầy tế lễ hay giáo sĩ. Ngài chỉ là một con người. Thấy không?

Và nói, “Hãy đi gọi chồng ngươi và đến đây.”

Bà nói, “Tôi, tôi không có chồng.”

¹⁴⁷ Ngài phán, “Ngươi đã nói sự thật. Vì ngươi đã có năm đời chồng, và người mà ngươi đang sống bây giờ không phải là của ngươi; trong điều đó ngươi đã nói sự thật.”

¹⁴⁸ Bây giờ tôi muốn anh em để ý sự khác biệt giữa người đàn bà đó và những thầy tế lễ có học vấn đã gọi Ngài là “Bê-ên-xê-bun.” Ngay khi bà thấy điều đó, bà thưa, “Thưa Ngài, tôi nhận biết rằng Ngài là một đấng tiên tri. Bây giờ, những người Sa-ma-ri chúng tôi, chúng tôi biết Kinh Thánh. Chúng tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến, mà được gọi là ‘Đấng Christ,’ Ngài sẽ làm điều này. Ngài sẽ nói với chúng tôi những điều này. Đây, đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si. Vì vậy Ngài phải là tiên tri của Ngài, bởi vì Ngài sẽ là một tiên tri khi Ngài đến. Chúng tôi đã không có một tiên tri trong hàng trăm năm. Nhưng khi Ngài đến, chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si sẽ làm điều này.”

Chúa Jêsus phán, “Ta là Đấng ấy, mà đang phán cùng ngươi.”

¹⁴⁹ Nếu đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si ngày hôm qua, thì đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si ngày nay, bởi vì Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó không phải là một dấu hiệu cho các nhà thần học. Đó là một dấu hiệu cho những người tin.

¹⁵⁰ Người đàn bà đó biết về Kinh Thánh nhiều hơn những thầy tế lễ. Tôi sẽ nói một điều, bà biết về Ngài nhiều hơn nhiều thầy giảng ngày nay. Đúng vậy. Vâng, thưa quý vị. Vâng, bà đã biết Ngài. Tại sao? Tôi tin rằng hạt giống của Sự sống Đời đời đã nằm trong người đàn bà ấy. Và khi Ánh Sáng đó lóe lên trên Nó, bà nhanh chóng nhận ra Nó.

¹⁵¹ Bây giờ hãy nhìn những thầy tế lễ mà lẽ ra phải biết rõ hơn. Họ nói, “Người này là Bê-ên-xê-bun. Người làm điều này, Người là...”

¹⁵² Và Chúa Jêsus phán với họ, “Gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời là ‘tà linh,’ sẽ không bao giờ được tha thứ.” Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời đang làm điều đó. “Các công việc của Đức Chúa Trời là, ‘một tà linh.’” Và những thầy tế lễ, thay vì tra cứu Kinh Thánh! Ngài phán, “Nếu các người biết ngày của Ta.”

¹⁵³ Nếu chúng ta chỉ biết mình đang sống trong thời đại nào, sẽ không có quá nhiều sự nhầm lẫn về Sứ điệp này và về những lời Kinh Thánh mà chúng tôi đang cố gắng mang đến cho dân sự, nếu dân sự chỉ hiểu rằng chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng.

¹⁵⁴ Bây giờ, nhưng, khi Ánh sáng đó chạm vào người phụ nữ nhỏ bé đó, trong hình dạng đó, một tên xấu xa, một—một—một người đàn bà làm điếm; và nếu lời Kinh Thánh đó, nếu Lời đó, Lời đó đã xác nhận... Bà đã đọc Kinh Thánh và bà biết những gì Lời đã nói. Và khi bà thấy Lời được bày tỏ, bà nhanh chóng nhận ra Đó là Đấng Mê-si.

¹⁵⁵ Nếu bà có thể làm điều đó trong những điều kiện của họ, chúng ta nên làm gì tối nay nếu chúng ta thấy Ngài làm điều tương tự, một Hội thánh được tái sinh đầy dẫy Đức Thánh Linh, đang trông đợi sự Đến của Ngài? Nó sẽ làm trống mọi xe lăn ở đây. Chà, mọi tội nhân nên sắp mình xuống chung quanh bàn thờ. Nó chứng minh Ngài sống.

¹⁵⁶ Để ý, bà nhanh chóng chạy vào thành, và nói với những người đàn ông, “Hãy đến, xem một Người đã bảo tôi những điều tôi đã làm.” Bây giờ có lẽ cuộc trò chuyện của bà là như thế này, “Hỡi các anh em, hãy để tôi nói với anh em một cách tự do. Đây chẳng phải là chính Đấng Mê-si sao?” Bà nói, “Hãy đến, xem một Người mà đã bảo tôi những điều tôi đã làm. Đây chẳng phải là Đấng Mê-si sao?”

¹⁵⁷ Và Chúa Jêsus đã đến trong thành. Và Kinh Thánh nói rằng những người đàn ông của thành phố đó tin vào Ngài bởi vì lời chứng của người đàn bà. Ngài đã không thực hiện Nó thêm một lần nào nữa. Ngài không nói thêm một điều gì về Nó. Điều đó đã giải quyết vấn đề. Ngài là Lời được chứng thực của Đức Chúa Trời. Ngài đã là vậy. Ngài là Đức Chúa Trời, Đấng Mê-si. Vậy thì, với một đất nước của những người như thế! Thấy không?

158 Bây giờ tôi thật sự không biết chúng ta còn bao nhiêu thời gian nữa. Chúng ta sẽ dừng lại có lẽ chỉ...Ồ, chờ một chút. Chúa Jê-sus đã phán, trong Thánh Lu-ca, Ngài phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Anh em nhớ điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Bây giờ chúng ta hãy dừng lại chỉ một câu Kinh Thánh nữa, cứ tìm kiếm điều này.

159 Bây giờ, hãy xem, Ngài đã xác nhận chính Ngài. Bây giờ, chúng ta có nhiều nơi hơn. Chúng ta có thể nói về người mù Ba-ti-mê, và xuyên suốt, và cho thấy người đàn bà đang chạm vào áo Ngài, mọi sự qua lời Kinh Thánh, và tại cái giếng nơi Ngài đã đi vào đó, và biết người đàn ông ở cổng Đẹp, đã bị bệnh này trong rất nhiều năm, và vân vân, và Chúa Jê-sus đã biết. Và rồi tiếp tục, và vân vân, qua Kinh Thánh, đi suốt từ Sáng thế ký. Nhưng, để cho anh em biết, chỉ để chúng ta có thể nhanh lên.

160 Bây giờ, Chúa Jê-sus đã xác nhận chính Ngài, một sự xác nhận trong Kinh Thánh với người Do Thái, rằng Ngài là Đấng Mê-si, bởi là một đấng tiên tri. Đúng thế không? Đó là Chúa Jê-sus ngày hôm qua, với nhà tiên tri, hay với người Do Thái.

161 Rồi các dân Ngoại đã không tìm kiếm Ngài. Chúng ta là những người ngoại đạo, với cây gậy trên lưng. Và chúng ta tôn thờ các thần tượng, chúng ta là dân Ngoại. Chúng ta không tìm kiếm Đấng Mê-si, vì vậy Ngài đã không đến với chúng ta. Phúc âm đã không được rao giảng cho—cho dân—dân Ngoại cho đến khi Phi-e-rơ mở Phúc âm cho họ tại nhà của Cọt-nây, rất lâu sau đó. Và rồi Phao-lô sau đó nói, “Kìa, ta quay đến với dân Ngoại,” sau khi những người Do Thái đã chối bỏ ông.

162 Để ý bây giờ. Dừng bỏ lỡ điều này. Bây giờ điều này sẽ giúp ích cho bạn nếu bạn cứ lắng nghe. Tại sao Ngài không thực hiện dấu hiệu này trước các dân Ngoại? Ngài đã làm điều đó trước những—những người Do Thái, Ngài đã làm điều đó trước những người Sa-ma-ri, nhưng không một lần nào Ngài đã làm điều đó trước dân Ngoại. Nhưng Ngài đã tiên đoán điều đó sẽ được thực hiện trước các dân Ngoại. Vì, những gì Đức Chúa Trời là, Ngài không thể thay đổi. Nếu Ngài ban cho dấu hiệu đó để xác nhận chính Ngài giữa những người Hê-bơ-rơ và giữa những người Sa-

ma-ri, ngay trước khi họ bị cắt đứt khỏi Phúc âm, và chúng ta đã có hai ngàn năm giảng dạy về Kinh Thánh, và bây giờ các dân Ngoại đã đến hồi kết thúc. Đó là sự kết thúc cho chúng ta. Và rồi nếu Ngài để cho chúng ta đi qua những người Trưởng Lão, Báp-tít, Giám Lý, hay vân vân, sự giảng dạy, mà không xác định rõ ràng chính Ngài ở giữa chúng ta như Ngài đã làm lúc đó, thì Ngài đã làm điều gì đó sai trật. Vì vậy Ngài không tôn trọng con người, và Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó.

¹⁶³ Bây giờ hãy xem, “Như đã xảy ra trong thời Sô-đôm,” đó là khi các dân Ngoại bị thiêu đốt, bị thiêu đốt. Bây giờ, Nô-ê, Ngài đã đề cập đến Nô-ê, đó là đạo đức của dân sự, họ đã đi vào. Nhưng để ý các dân Ngoại, ngay trước khi ngọn lửa giáng xuống để hủy diệt các dân Ngoại, dân Sô-đôm và Gô-mô-rơ, và các thành phố chung quanh nó.

¹⁶⁴ Để ý Áp-ra-ham, một hình bóng của Hội thánh, tự do, Hội thánh thuộc linh. Lót, loại giáo hội hâm hãm, ở Ba-by-lôn...hay không phải ở Ba-by-lôn; ở Ba-by-lôn ngày nay, nhưng ở Sô-đôm lúc đó. Và rồi những người Sô-đôm, những người không tin.

¹⁶⁵ Luôn luôn có ba hạng người. Chúng ta—chúng ta có họ ở đây, chúng ta có họ ở mọi nơi. Đó là những người tin, những kẻ giả tin, và những người không tin. Và chúng ta có họ ở khắp mọi nơi, và ba hạng người.

¹⁶⁶ Đức Chúa Trời được hoàn hảo trong ba. Giống như Cha, Con, Thánh Linh, làm nên một Đức Chúa Trời. Và sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, làm nên một sự sanh ra. Nước, Huyết, và Thánh Linh, tạo nên một sự Sanh ra. Và vân vân, đầy, tất cả, nó hoàn hảo. Chúng ta không có thời gian để đi qua những—những con số của Đức Chúa Trời, trong Ngài, những gì Ngài được trọn vẹn; và sự Đến của Ngài sẽ là gì, và vân vân, và con số nào, nhưng chúng ta ở trong đó.

¹⁶⁷ Để ý bây giờ khi chúng ta nghiên cứu, bây giờ chúng ta tìm thấy Đấng, Đấng Mê-si này. Chúa Jê-sus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê, và như thời của Lót.” Bây giờ Áp-ra-ham đang chờ đợi một đứa con được hứa. Chúng ta cũng vậy. Hội thánh được gọi ra, đại diện cho những người được tái sinh tự phân rẽ

khỏi thế gian. Họ không ở Sô-đôm. Họ được gọi ra, để qua một bên, giữ lời hứa về một Con sẽ đến.

168 Và, bây giờ, một ngày nọ trong khi Áp-ra-ham đang ngồi trên đất cằn cỗi.

169 Và Lót đang sống với sự vĩ đại của mình...ông chắc phải là thị trưởng của thành phố, một quan tòa. Ông trở nên một con người vĩ đại. Bà Lót đang uốn tóc và làm bất cứ điều gì bà muốn làm, tôi đoán, ở dưới đó với những người còn lại của dân Sô-đôm. Nhưng không phải Sa-ra; Tôi chỉ phải đưa điều đó vào, thừa các anh em. Để ý, bà đã sống theo cách bà muốn. Bà là một phụ nữ rất được mọi người ưa thích. Bà ghét phải từ bỏ nó.

170 Nhưng không phải Sa-ra. Bà đã ở trên đó với chồng bà. Bà đã được gọi ra, được đóng ấn, bởi một lời hứa rằng bà sẽ có một sự thăm viếng từ Đức Chúa Trời, một đứa con trai sẽ đến.

171 Và Hội thánh hình bóng Sa-ra ngày nay cũng vậy, được gọi ra, ra khỏi Sô-đôm, với lời hứa chờ đợi về một Con đến. A-men. Để cho thế gian làm bất cứ điều gì họ muốn; đó không liên quan đến bà ấy. Bà đang giữ tâm trí của mình về lời hứa.

172 Điều gì đã xảy ra? Áp-ra-ham ngược mắt lên và nhìn, và ông thấy ba người đàn ông đang đến. Và anh em có để ý không? Áp-ra-ham, khi ông nhìn thấy ba người, ông nói, “Lạy Chúa tôi, xin Ngài ghé qua chứ?” Có ba người trong số họ. Ông nói, “Lạy Chúa tôi,” số ít.

Khi Lót thấy hai người trong họ, ông nói, “Các chúa tôi.”

173 Áp-ra-ham biết ông đang nói về điều gì. Ông nói, “Lạy Chúa tôi.” Ba người trong số họ, và, “Lạy Chúa tôi.”

Lót đã nhìn thấy hai người trong số họ, ông nói, “Các chúa tôi.”

174 Vì vậy ông nói, “Lạy Chúa tôi, xin hãy ghé.” Và họ đã dừng lại. Anh em biết cuộc trò chuyện.

175 Bây giờ để ý, Lót đã ở dưới Sô-đôm. Và hai Thiên sứ đã đi xuống thành Sô-đôm, để rao giảng Phúc âm, để kêu gọi những người công bình ra khỏi giữa những người không tin. Đúng thế không? Một Billy Graham hiện đại. Họ đã không làm nhiều phép

lạ; quở họ bị mù, mà, sự rao giảng Lời làm cho người không tin bị mù. Nhưng một Billy Graham hiện đại, hoàn hảo.

176 Và bạn có bao giờ để ý không? Về tất cả những người vĩ đại mà chúng ta đã có trên thế giới, về những thầy giảng, kể từ thời Chúa Jêsus Christ; Sankey, Moody, Finney, Calvin, Knox, vân vân, vân vân, và vân vân, chúng ta chưa bao giờ có một người nào ở trong đó mà đã kết thúc tên của mình với h-a-m, giống như Áp-ra-ham, ngoài G-r-a-h-a-m. Nhưng để ý, sáu chữ cái, G-r-a-h-a-m, sáu. Á-p-r-a-h-a-m thì bảy. Chưa bao giờ chúng ta có nó, nhưng có một sứ giả ở dưới Sô-đôm, “Hãy ra khỏi nó.” Và Đức Chúa Trời đã sai người chính xác, Billy Graham, gọi họ ra khỏi Sô-đôm. Và họ đã nhận được dấu hiệu của sự rao giảng Phúc âm. Và họ đang nhận được Nó ngày hôm nay, trên khắp thế giới, bởi người anh em yêu quý, nổi tiếng, Billy Graham, với một sứ điệp về sự cứu rỗi, và, “Hãy ra khỏi Sô-đôm!” Đúng vậy. Với tên của người ấy tận cùng, h-a-m, có nghĩa là “cha của các dân tộc, hay các dân.”

177 Nhưng cũng có một Sứ giả, đã ở lại với Áp-ra-ham, Á-p-r-a-h-a-m. Và để ý, như Ngài đã phán, Ngài ban cho họ một dấu hiệu.

178 Bây giờ hãy nhớ, tên của ông là Áp-ram, trước đó vài ngày; Sa-rai, không phải Sa-ra. Tên của ông đã là Áp-ram, không phải Áp-ra-ham. Để ý, Người mà ngồi và nói chuyện với ông, nói, “Hỡi Áp-ra-ham, Sa-ra, vợ người ở đâu?”

179 Bây giờ phụ nữ trong thời của họ không giống như họ ngày nay, phải chạy ra ngoài và làm công việc kinh doanh của chồng, và điều hành công việc kinh doanh và mọi...Đấy, họ đã ở lại phía sau nơi họ thuộc về. Nhưng, họ, bà đã ở lại trong trại.

Và Ngài phán, “Sa-ra vợ người ở đâu?”

180 Bây giờ hãy xem Kinh Thánh đã nói gì. Áp-ra-ham nói, “Nàng ở trong trại, phía sau Ngài.” Thiên sứ đã quay lưng Ngài về phía lều.

181 Và Thiên sứ là một Người, bởi vì Ngài đã ăn thịt của một con bê, đã uống sữa bò, và ăn một ít bánh ngô và bơ. Đúng vậy. Ngài đã ăn. Ngài ăn và uống với Áp-ra-ham, trong khi ông lấy một cái quạt và đuổi ruồi bay khỏi Ngài, trong khi Ngài đứng đó và uống. Đúng vậy, một Người!

182 Và Ngài phán, “Hỡi Áp-ra-ham, Ta...” Và đó là một đại từ nhân xưng, một lần nữa. “Ta sẽ thăm viếng ngươi theo lời hứa.” Đó là Ai?

183 Và Sa-ra, lắng nghe, lắng nghe, anh em biết đấy, bà cười thầm, giống như, một cách im lặng. [Anh Branham bắt chước—Bt.] “Tôi, một bà già, một trăm tuổi, quan hệ gia đình đã chấm dứt trong nhiều năm; tôi có vui thú với chúa tôi lần nữa, thấy ông ấy già rồi không?”

184 Và Thiên sứ, quay lưng về phía trại, nói, “Tại sao Sa-ra cười?” A-men!

185 Để ý khi Thiên sứ biến mất và ra đi, Áp-ra-ham đã gọi Ngài, “Ê-lô-him.” Bất cứ học giả nào cũng biết rằng bất cứ nơi nào anh em thấy chữ viết hoa C-h-ú-a, được dịch bằng tiếng Hy Lạp, Ê-lô-him, “Đấng Đầy Đủ Mọi Sự, Đấng Toàn Năng,” Đấng là Giê-hô-va Đức Chúa Trời. Vinh hiển thay!

186 Một người đàn ông nói với tôi, “Anh có ý nói với tôi, anh tin rằng đó là Đức Chúa Trời chăng?”

187 Tôi nói, “Áp-ra-ham đã nói chuyện với Ngài, và ông gọi Ngài là ‘Đức Chúa Trời.’ Ông ấy ắt biết.” Ồ, tôi rất vui mừng rằng tôi biết một Đức Chúa Trời như thế!

188 Ngài đã làm gì? Những gì tôi nghĩ Ngài đã làm là...Anh em biết đấy, chúng ta được tạo ra từ mười sáu nguyên tố khác nhau của trái đất, anh em biết đấy: dầu mỏ, và ánh sáng vũ trụ, và bồ tạt, và can-xi. Tôi tin Ngài chỉ phán, “Ta đã nghe về tội lỗi của họ. Tôi sẽ đến, đi xuống và xem xét nó. Hãy đến đây, Gáp-ri-ên,” tập hợp một số ít ánh sáng vũ trụ, và, Phùu! “Bước vào đó. Và đến đây, Ngài Cứu,” và, Phùu! “Bước vào đó.” Rồi chính Ngài đã có một người. Tại sao? Ngài là Đức Chúa Trời.

189 Tôi rất vui được biết. Rằng, ngày nào đó tôi có thể không là gì khác ngoài việc trở lại với ánh sáng vũ trụ. Tôi có thể không là gì trong đó anh em có thể tìm thấy. Những xương này có thể bị thối rữa, nhưng Ngài biết tên tôi. Ngày nào đó Ngài sẽ gọi tôi; Tôi sẽ đến trong sự giống như Ngài.

Đó là Đức Chúa Trời của chúng ta. Áp-ra-ham đã gọi Ngài là “Ê-lô-him.”

¹⁹⁰ Để ý, Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời của Lót, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Các sứ giả sẽ ở Sô-đôm; và Hội thánh được gọi ra sẽ nhận được một dấu hiệu, về điều gì? Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong xác thịt con người. Vinh hiển thay! Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Đó là một dấu hiệu cho Hội thánh dân Ngoại. Bây giờ là thời đại của chúng ta. Đó là chúng ta thấy điều đó, lời hứa của Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể đứng ở đây trong một giờ, tới lui, qua lời Kinh Thánh, và thêu dệt điều đó với nhau và chứng minh rằng điều đó đúng. Và đây là thì giờ. Đây là dấu hiệu cuối cùng được tỏ cho thấy. Chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng.

¹⁹¹ Sách Khải huyền, trong các Thời đại Hội thánh, Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, thiên sứ thứ bảy được cho là... Trong tiếng vang của thời đó, “sự màu nhiệm của Đức Chúa Trời sẽ được trọn.” Và chúng ta đang ở trong Thời đại Lao-đi-xê; lười biếng, mềm yếu, không tốt, hăm hăm, và đó là tình trạng giáo hội Ngũ Tuần của chúng ta đã có. Đức Chúa Trời đã lay chuyển mọi ân tứ mà Ngài có thể có trước nó.

¹⁹² Nó làm tôi nhớ lại, giống như một cô gái trẻ ở Louisville, ở đây cách đây không lâu. Cô có một cậu con trai nhỏ, bước đi loanh quanh, cố gắng lắc những món đồ chơi nhỏ, và cậu bé chỉ ngồi và nhìn chăm chăm. Và mọi người đã theo dõi cô ấy. Và cô ấy bắt đầu la hét. Cô đi lên, một số phụ nữ, và hỏi cô ấy điều gì không ổn. Nói, “Con trai nhỏ của tôi đã bị bùa mê trên nó.” Và nói, “Nó sẽ không để ý những điều như trẻ con nên để ý, ở lứa tuổi của nó.” Và nói, “Tôi đã đưa nó đến bác sĩ, và bác sĩ nói nó đã tốt hơn, nhưng,” nói, “nó không tốt.” Nói, “Tôi lắc món đồ chơi nhỏ này, bất cứ đứa trẻ nào... Và nó chỉ ngồi và nhìn chăm chăm. Bất cứ đứa trẻ nào cũng nên nhận ra đó như một món đồ chơi, và với lấy nó, nhưng nó chỉ nhìn chăm chăm.”

¹⁹³ Đó là điều gì đó giống như giáo hội Ngũ Tuần. Đức Chúa Trời đã sai một Oral Roberts, và mọi thứ khác, xung quanh, làm rung chuyển tất cả các loại ân tứ và các thứ, đến với hội thánh. Ngài đã tuôn đổ Thánh Linh của Ngài. Anh em đã nói tiếng lạ, thông giải, có những ân tứ nói tiên tri, và mọi thứ khác.

194 Và đã đến lúc Chúa Jêsus Christ xác nhận chính Ngài giữa vòng dân sự, hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, đó sẽ là dấu hiệu cuối cùng sẽ được lay chuyển trước dân sự. Hãy nhớ, ít lâu sau sự bày tỏ đó của Đức Chúa Trời trong hình dạng con người, trong xác thịt, lửa giáng xuống và thiêu đốt dân Ngoại. “Và như đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì cũng sẽ xảy ra trong sự đến của Con Người.”

195 Ngài đã xác nhận chính Ngài là Đấng Mê-si, với người Do Thái, bằng cách nhận biết những ý tưởng trong lòng họ, bằng cách nói với họ tên của họ và những điều khác nhau. Họ biết đó là nhà tiên tri mà Chúa là Đức Chúa Trời đã hứa sống lại. Những người thật, chân thật đã được định trước với điều đó, đã thấy nó.

196 Nếu không có gì trong lòng để tiếp nhận nó, thì không có gì ở đó. Làm thế nào bạn có thể lấy máu từ củ cải? Không có máu trong đó. Vậy làm sao một người có thể tin khi không có gì trong đó để tin?

197 Nhưng nếu Đức Thánh Linh ở trong đó, nó nhanh chóng bắt lấy Lời đó. Nó bay đi, đấy, nó có được Ngài một cách nhanh chóng. Bây giờ, “Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.” Ngài đã hứa ở đây xác nhận chính Ngài ở giữa chúng ta, giống như cách mà Ngài đã làm.

Bây giờ anh em nói, “Nhưng làm sao Ngài có thể xác nhận chính Ngài?”

198 “Tuy nhiên còn ít lâu và thế gian không còn thấy Ta nữa. Tuy nhiên các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, ngay cả trong các ngươi.” Đó là Đức Thánh Linh nói qua các thứ tiếng và đưa ra sự thông giải, cũng là Đấng cứu anh em khỏi tội lỗi. Đó là cùng một Chúa Jêsus Christ, đã đến.

199 [Một chị em nói tiếng lạ. Người nào khác bắt đầu nói tiếng lạ. BĂNG TRỐNG—Bt.] Ba. [BĂNG TRỐNG.] Ngợi khen Chúa. Các bạn có để ý điều đó không? Cứ nói, “Đi ra, đi ra, đi ra,” đấy, gọi ra. Được rồi, anh em nghe đó là gì.

200 Bây giờ Kinh Thánh nói, nếu có một số người lạ ở đây, Kinh Thánh nói về việc nói tiếng lạ và sự thông giải, anh em thấy đấy.

Vì vậy nếu nó được nói tiếng lạ và được thông giải, thì đó là lời tiên tri. Đấy, đúng thế, phải không? Đó là lời tiên tri.

²⁰¹ Bây giờ đi ra. Bây giờ Chúa dường như đang nói Ngài sẽ cho các bạn một cơ hội bây giờ, đấy, điều gì đó mà bạn chưa bao giờ thấy trước đây, điều gì đó mà Ngài sẽ làm. Bây giờ chúng ta hãy tin điều đó bằng cả tấm lòng.

²⁰² Bây giờ chúng tôi chỉ, Billy và tôi, khi chúng tôi đến Ấn Độ chuyển đi vừa rồi, chúng tôi...Tôi đã có một đoạn cắt ra từ tờ báo. Và nó nói, “Trận—trận động đất phải chấm dứt.” Một vài ngày trước khi chúng tôi đến đó, họ đã biết...Thấy đó, Ấn Độ không có những hàng rào như anh em có ở đây, những hàng rào bằng dây điện. Họ nhặt đá, và họ làm nên nhiều tòa nhà của họ. Họ là một dân thật tội nghiệp. Và—và những con chim nhỏ xây tổ của chúng trong những tảng đá này, và rồi gia súc và chiên đi vào, trong buổi chiều tối, và đứng chung quanh những bức tường này, khi mặt trời chiếu sáng, để giữ mát mẻ.

²⁰³ Nhưng họ để ý, trong hai ngày, gia súc không đến, chúng ở lại ngay ngoài đồng. Những con chiên đến với nhau và quây quần bên nhau, và dựa vào nhau, trên cánh đồng, để giữ mát. Những con chim bay ra khỏi những bức tường. Họ không biết điều gì sẽ xảy ra. Rồi một trận động đất xảy ra, và nó làm rung chuyển những bức tường. Rồi những con chim nhỏ trở lại và xây tổ lần nữa trong những đồng đá, và gia súc lại bắt đầu đi vào.

²⁰⁴ Bây giờ, hãy xem, nếu đó không phải là cùng một Đức Chúa Trời mà có thể cảnh báo họ đi vào con tàu, trong thời Nô-ê! Và nếu Đức Chúa Trời có thể làm điều đó, và cảnh báo loài chim, bằng bản năng; và cảnh báo gia súc và chiên, theo bản năng, tránh xa chúng những bức tường cũ kỹ sắp sụp đổ. Đức Chúa Trời đang cố gắng cảnh báo dân sự Ngài ngày nay, để thoát khỏi những bức tường giáo hội cũ kỹ này mà sẽ sụp đổ, một trong những ngày này, vì sự Đến của Chúa đã gần rồi.

Chúng ta hãy cúi đầu.

²⁰⁵ Lạy Chúa Jêsus, con cảm thấy rằng đã đến lúc con phải dừng lại. Và đã đến lúc của Ngài để nói, Cha ôi. Con đã cố gắng nói với mọi người rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời

không hề thay đổi. Con đã cố gắng chứng minh điều đó bằng lời Kinh Thánh, Ngài là gì, và Ngài đã xác nhận chính Ngài như thế nào.

²⁰⁶ Rồi con nhớ lại, trong Thánh Giảng chương 14 và câu 12, Ngài đã phán, “Kẻ nào tin,” không phải giả vờ tin, “kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những việc Ta làm.” Làm sao nó có thể làm được điều gì khác, thưa Cha? Nếu chúng con có thể chuyển sự sống từ cây lê sang cây đào, nó sẽ sanh ra những quả lê, vì sự sống của cây lê ở trong quả đào. Và, lạy Cha Thiên thượng, nếu Sự sống mà đã ở trong Đấng Christ, tâm trí mà đã ở trong Ngài, Thánh Linh mà đã ở trong Ngài, đã hứa ở trong chúng con, thì chúng con làm chứng về điều đó. Nếu Ngài là Gốc Nho và chúng con là những nhánh, thì Sự Sống đến từ Gốc Nho. Lạy Chúa, xin cho chúng con là những nhánh, tối nay. Chúng con nhận biết rằng cây nho không sinh trái nào; nó ra đi, nhưng nó trở lại trong hình dạng của Sự Sống, và các nhánh sanh ra trái. Tiếng của Ngài là khi Ngài phán qua chúng con. “Nếu các người nói với núi này hãy dời đi, và đừng nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng những gì các người đã nói sẽ ứng nghiệm, các người có thể có những gì các người đã nói. Khi các người cầu nguyện, hãy tin rằng các người nhận lãnh những gì các người cầu xin, thì điều đó sẽ được ban cho các người.” Ôi Chúa, những lời hứa như vậy! “Nếu các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin điều gì các người muốn.”

²⁰⁷ Ôi Đức Chúa Trời, những lời hứa như vậy mà hội thánh có, và một sự cứu chuộc hoàn hảo như vậy! Chúng con nhận ra rằng chúng con không xứng đáng, và chúng con sẽ không bao giờ xứng đáng. Không có cách nào cho chúng con xứng đáng. Và chúng con không tính đến sự xứng đáng của mình. Chúng con đang hướng về Cửa Lễ của chúng con, là Chúa Jêsus. Ngài là Đấng mà chúng con được giấu trong, tối nay. Chúng con được thánh hóa trong lời hứa phước hạnh của Ngài, trong Lời Ngài. Đó là của chúng con...

²⁰⁸ Đó là nơi ẩn giấu của đức tin, trên Vầng Đá không thể lay chuyển của Lời Đòi đời của Đức Chúa Trời. Đức tin chiếm chỗ của nó—của nó ngay tại đó, vị trí của nó, không gì có thể lay

chuyển nó. Sự chết không thể giữ bỏ nó. Mồ mả không thể che giấu được nó. Nó đã được chứng minh. Vào ngày thứ ba Ngài đã sống lại, bởi vì Lời Đức Chúa Trời đã phán, “Ta sẽ không để linh hồn Người trong âm phủ, Ta cũng sẽ không để cho Đấng thánh của Ta thấy sự hư nát.” Không có mồ mả nào có thể giữ được Ngài.

209 Ôi Đức Chúa Trời, đó là Lời Ngài. Xin làm cho nó được bày tỏ tối nay. Ngài là Lời. Và xin để những Lời mà Ngài đã hứa, được phán ra tối nay, Chúa ôi, và cầu xin dấu hiệu rằng Đấng Mê-si đang ở trên đất, và chúng con đang ở kỳ cuối cùng. Như những nhà thông thái đã thấy ba ngôi sao thẳng hàng, là một; và như chúng con thấy, ngày hôm nay, lạ Chúa, ba thuộc tính của Đức Chúa Trời cuối cùng đã đi vào kênh, chúng con biết chúng là một. Và chúng con thấy tất cả những dấu hiệu vĩ đại này trên trái đất, đang xuất hiện; và sự xác nhận của Con Đức Chúa Trời, đang hành động trong xác thịt của Hội thánh Ngài, để thực hiện công việc của Ngài. Chúa ôi, xin cho lòng người rung động. Xin cho những tội nhân chấn động. Và xin cho có một sự ăn năn, và xin cho có một sự chữa lành như vậy, tối nay, cho cả linh hồn và thể xác, rằng đàn ông và đàn bà, ở mọi nơi, sẽ ra khỏi sự không tin, tự phân rẽ và tin vào Đức Chúa Trời hằng sống.

210 Con giao phó chính mình cho Ngài, Chúa ôi, như là tội tớ của Ngài. Con giao phó hội thánh này cho Ngài. Con nhận biết, Chúa ôi, cho dù Ngài có xúc dầu cho con nhiều thế nào đi nữa, nếu dân sự không tin điều đó, thì điều đó không thể được thực hiện. Cả hai chúng con phải làm việc với nhau như một khối tin của Đức Chúa Trời, và vì sự tôn vinh của Lời của Chúa Jê-sus Christ, để thấy những điều này xảy ra.

211 Chúng con được hỏi câu, “Thưa các ông, chúng tôi muốn ra mắt Chúa Jê-sus.” Và, Cha ôi, Cha đã hứa điều đó, rằng Cha sẽ ở cùng chúng con. Bây giờ chúng con trông đợi Ngài hiện ra giữa chúng con, Chúa ôi. Nhân Danh Chúa Jê-sus Christ con cầu xin những điều này. A-men.

212 Bây giờ tôi tin...và nếu những tấm thẻ cầu nguyện được phát ra. Một đến một trăm à? Được rồi, chúng ta hãy, chúng ta không thể chịu đựng tất cả chúng cùng một lúc, chúng ta phải lấy từng

người một. Bây giờ khi...Chúng tôi sẽ gọi cho các bạn, từng người một, và rồi nếu anh em bị tàn tật, bại liệt, không thể đứng dậy, một số anh em sẽ đến, mang anh em lên bục giảng, để được cầu nguyện cho.

213 [Băng trống—Bt.]...đứng. Nếu bạn không thể đứng, hãy cho tôi biết. Số hai, thẻ cầu nguyện số hai, mời các bạn đứng lên. Cảm ơn các bạn.

214 Số ba, ai có thể cầu nguyện số ba? Các bạn có thể đứng lên chứ? Ngay bây giờ, chúng ta phải nhanh lên. Có phải quý bà này, có thể cầu nguyện số ba không? Được rồi. Được rồi, đi xuống chỗ cuối dưới đó, số ba. Billy, anh hay ai đó đến đây.

215 Số bốn, số bốn, thẻ cầu nguyện số bốn, ai có nó? Lối phía sau. Được rồi, đến đây, thưa bà. Số năm. Tất cả các bạn sẽ được gọi, từng người một. Số năm.

216 Ông có thể gì, thưa ông? [Người anh em nói, “Số ba, B.”—Bt.] Số gì? [“Ba.”] Số ba? Người nào đó đã phạm sai lầm. Người đàn ông này—người đàn ông này ở đây có thể số ba. Được rồi.

217 Số bốn, ai có số bốn, thẻ cầu nguyện số bốn? Được rồi, số năm, ai có thẻ cầu nguyện số năm? Số sáu, ai có điều đó, số sáu? Cảm ơn bạn. Hãy đến. Số bảy. Bây giờ cứ lấy chỗ của mình. Số bảy. Số tám, tám.

218 Chín, chín, tôi đã nhìn thấy nó? Chín, ai đó nhanh lên bây giờ để chúng ta không mất nhiều thời gian cho họ. Số chín, thẻ cầu nguyện số chín, xin vui lòng. Ai đó giúp tôi xem. Xin mời các anh em đứng lên và giúp tôi xem. Số chín, không có ở đây à? Được rồi, nếu nó đến, nó có thể chiếm chỗ của nó; có thể đã bước ra, tôi đã giảng dài.

219 Số mười, thẻ cầu nguyện số mười, hãy giơ tay lên để chúng tôi có thể thấy bạn là ai. Được rồi, hãy đến. Mười một, thẻ cầu nguyện mười một. Bà đã không có nó, thưa bà? Hãy giơ tay lên khi tôi nói với các bạn, và rồi các bạn, khi số của các bạn được gọi, thì các bạn—các bạn sẽ biết.

220 Số mười hai, số mười hai, ai có nó? Số mười hai. Hãy đến, thưa bà. Số mười ba, thẻ cầu nguyện mười ba. Con đường phía sau. Hãy đến, thưa bà, nếu bà có thể đứng dậy. Số mười ba. Số

mười bốn, số mười bốn, nó ở đâu? Thẻ cầu nguyện mười bốn, ở phía sau. Được rồi, đến ngay phía trước, thưa bà. Số mười lăm, người đàn ông này ở ngay đây, số mười lăm. Mười sáu, mười sáu, mười sáu, thẻ cầu nguyện số sáu... Ở trong góc. Mười bảy.

221 Đấy, nó không phải là một đấu trường, chúng ta không... Chúng ta—chúng ta gọi họ, từng người một; anh em không có cuộc chạy đua lớn nào vượt qua và nhảy vào, anh em biết đấy. Chúng ta muốn có trật tự, đấy, sự tôn kính.

222 Số mười sáu, thẻ cầu nguyện số mười sáu. Số mười sáu, quý bà này có mười sáu không? [Một anh em nói, “Mười bốn.”—Bt.] Mười bốn. Số mười sáu, mười sáu. Được rồi, cảm ơn ông, thưa ông. Số mười bảy. Đã xuống rồi, vâng, mười bảy. Mười tám. Được rồi. Vâng.

223 Ô, họ đã có nhiều người ở trên đó như có thể đứng trong góc vào lúc này. Chúng ta sẽ bắt đầu, ngay trong vài phút, từ đó. Được rồi.

224 Bao nhiêu người trong các bạn, trong khi họ đang xếp hàng, mà không có thẻ cầu nguyện, chúng ta hãy xem bàn tay của bạn, và bạn bị đau? Được rồi, trong khi tôi đang trích dẫn Kinh Thánh cho anh em. Bây giờ các bạn không có thẻ cầu nguyện, tuy nhiên các bạn bị đau, các bạn sẽ không được gọi vào hàng cầu nguyện? Được rồi.

225 Bao nhiêu người trong tòa nhà này không biết tôi, và tôi không biết gì về anh chị em, giơ tay lên; mà bị đau, anh em biết đấy. Thấy không? Thành thật mà nói, tôi không gặp một người nào mà tôi biết. Bây giờ, anh em có thể biết tôi, nhưng thành thật mà nói... Tôi—tôi không có ý nói điều này qua bất kỳ sự tổn hại nào, tôi chưa gặp các bạn, và tôi—tôi—tôi không, tôi không thể nhìn thấy một người mà tôi—tôi biết, trừ khi đó là người hầu như nhỏ bé có thân hình nặng nề đang ngồi đó, bé nhỏ... Tôi có đang nhìn đúng người không? Tôi quên tên anh là gì, anh đến từ Missouri. Tôi—tôi biết anh ấy thỉnh thoảng đến đền tạm.

226 Bây giờ, và trên bục giảng, bây giờ, hãy nhớ, Đức Chúa Trời cũng ở trên bục giảng nhiều như Ngài ở ngoài đó. Tôi không biết ai ở đây, chỉ nói rằng tôi biết họ, ngoài người anh em ngay tại đây,

và Anh Moore, thật sự biết một cái tên hoặc biết bất cứ ai. Tôi có thể biết...Tôi—tôi nghĩ đây là cha của anh đang ngồi phía sau đó, tôi khá chắc chắn điều đó đúng. Và Jim Maguire ở đây, chàng—chàng trai ghi băng đang ngồi ở đây. Và đó là tất cả những gì tôi thấy, để biết, và biết họ là ai. Được rồi.

227 Hãy lắng nghe, chúng ta hãy lấy một câu chuyện nhỏ như thế này trong khi họ đang sẵn sàng, một câu chuyện khác mà chúng ta có thể kể về Đức Chúa Jêsus. Ở đây, bao nhiêu người biết rằng Kinh Thánh nói rằng lần nọ có một người đàn bà bị bệnh mất huyết? Và bà ấy không thể, bà cũng không được gọi vào hàng cầu nguyện. Nhưng, và bà không có thể cầu nguyện, nhưng bà có đức tin, và đó là điều chạm đến Đức Chúa Trời. Và Chúa Jêsus đang đi trên đường, người đàn bà nhỏ bé này lên vào và chạm vào viền áo Ngài.

228 Bao nhiêu người biết rằng áo choàng của người Palestine được thả tự do? Đó là một chiếc áo choàng. Và nó cũng có một lớp áo bên dưới, đây, giữ cho bụi khỏi tay chân của họ. Vì vậy họ có—họ có một cái áo bên trong, cái áo đó dính bụi khi họ bước đi. Và vì vậy họ có một cái áo bên trong.

229 Và người đàn bà này đã chạm vào viền áo Ngài, bằng ngón tay của bà. Và Chúa Jêsus dừng lại, và Ngài phán, “Ai đã rời đến Ta?” Tôi không tin Ngài chỉ đùa. Tôi không tin Ngài đã làm điều đó. Tôi tin thật sự Ngài không biết ai đã làm điều đó. Ngài phán, “Ai đã rời đến Ta?”

230 Và thật nhiều, rất nhiều người giang tay ôm lấy Ngài, “Xin chào, thưa Thầy! Đây có phải là Tiên tri xứ Ga-li-lê không? Ồ, chúng tôi vui mừng thấy Ngài ở đây.” Mọi người, “Ngài khỏe không?”

231 Phi-e-rơ thưa, “Lạy Chúa!” Ông trách Ngài, Kinh Thánh nói. Nói cách khác, Phi-e-rơ có thể đã nói điều này, “Chà, điều đó nghe có vẻ hay lắm, vì một Người tầm cỡ như Ngài lại nói ‘ai đã rời đến’ Ngài. Và tôi nghĩ, kể từ khi tôi nói chuyện với Ngài, đã có năm mươi bàn tay chạm vào Ngài. Và rồi Ngài phán, ‘Ai đã rời đến Ta?’ Ồ, nghe có vẻ không ổn về mặt tinh thần, Chúa ôi. Ngài không nên nói điều như thế.” Kinh Thánh nói, “Phi-e-rơ đã trách Ngài.”

232 Nhưng Chúa Jêsus phán, “Ta nhận biết rằng quyền phép từ Ta mà ra.” Đó là một kiểu đụng chạm khác, một sự đụng chạm của đức tin. Quyền phép là sức mạnh. “Ta nhận biết rằng sức mạnh của Ta...Ta trở nên yếu đuối. Người nào đó đã chạm vào Ta bằng một—một sự đụng chạm của đức tin.”

233 Bây giờ Ngài không thể cảm nhận được điều đó, về mặt thể chất. Anh em có thể chạm vào áo khoác của tôi, và có nhiều thứ hơn giữa đường viền áo Ngài và thân thể Ngài, hơn là áo khoác của tôi.

234 Giống như người mù Ba-ti-mê, đứng cách Ngài một trăm thước, nói, “Lạy Jêsus, Ngài là Con vua Đa-vít.”

235 Và tất cả những người đang la hét, “Chúng tôi nghe Ngài đã khiến kẻ chết sống lại. Chúng tôi có một nghĩa địa đầy họ ở trên đây. Hãy đến đây và khiến họ sống lại, chúng tôi sẽ tin Ngài.” Đấy, họ là những người chỉ trích, đày, và vắn vắn.

Nhưng Chúa Jêsus thậm chí không nghe Ba-ti-mê, nhưng đức tin của ông đã khiến Ngài dừng lại. Đấy, đức tin của ông đã làm điều đó.

236 Bây giờ, đức tin của người đàn bà này đã khiến Ngài dừng lại, và Ngài đã nhìn khắp đám đông cho đến khi Ngài tìm thấy người đàn bà nhỏ bé ấy. Và Ngài đã nói với bà về tình trạng của bà, và phán, “Đức tin của người đã cứu người.” Đúng thế không? Chỉ là một người đàn bà bình thường, trông yếu đuối, và bà đã được chữa lành.

237 Bây giờ bà ấy đã làm gì? Bà không hề đụng đến Ngài, chính xác. Bà đã chạm vào Đức Chúa Trời, qua Ngài.Ồ, thế thì đó là... Bao nhiêu người biết...Những mục sư truyền đạo này, mà, tôi biết họ biết. Nhưng Sách Hê-bơ-rơ nói rằng, “Chúa Jêsus Christ bây giờ là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Đúng thế không?

238 Bao nhiêu người biết điều đó trong cử tọa?Ồ, nếu Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, thì Ngài cũng là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà Ngài đã từng là. “Không có đấng trung bảo nào khác giữa Đức Chúa Trời và loài người, ngoài Đấng Christ Jêsus.” Thế thì nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề

thay đổi, và anh em đã chạm vào Ngài giống như cách bà đã làm, và Ngài có thể được chạm vào, và nếu bạn chạm vào Ngài giống như cách người ấy đã làm, Ngài sẽ không phản ứng giống như cách Ngài đã phản ứng lúc đó, nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi? Đúng thế không? Vâng? Điều duy nhất bạn phải làm là chạm vào Ngài.

²³⁹ Bây giờ, đừng chạm vào một trong các anh em của chúng ta, hay chạm vào tôi. Đó, đó chỉ là những người anh em của các bạn, anh em thấy đấy. Nhưng hãy chạm vào Ngài. Đức tin của các bạn chạm đến Ngài, rồi Ngài sẽ sử dụng công cụ của Ngài và Ngài sẽ là...Ngài sẽ làm giống như vậy ngày hôm nay mà Ngài đã từng làm. Ngài vẫn như vậy ngày nay, và cho đến đời đời. Các bạn có tin điều đó không?

²⁴⁰ Vì vậy bây giờ tôi muốn tất cả các bạn, sự tập trung chú ý, mọi người ở lại ngay tại chỗ của mình trong vài phút tới, và cầu nguyện.

²⁴¹ Bây giờ, thật là một điều tuyệt vời để đến đây và rao giảng một Phúc âm mà có thể làm cho mọi người, thực sự, mà đã từng là những người đánh bài và cờ bạc, và những gái điếm và mọi thứ khác, ngoài đường phố, để ngồi trong các nơi trên Trời trong Chúa Jêsus Christ, và có thể cảm thấy sự hà hơi của Thánh Linh để khiến anh em sống lại cho đến khi anh em đánh mất chính mình, và la lên “a-men” và “ha-lê-lu-gia,” ngợi khen Đức Chúa Trời. Đó là một điều tuyệt vời. Nhưng rồi trong cùng cử tọa đó, và Phúc âm được rao giảng và nói những gì Ngài đã có, bây giờ để xác nhận Ngài một lần nữa ngay trở lại cùng một Đấng.

²⁴² Bây giờ trong hàng người cầu nguyện đang đứng ở đây, tôi không nghĩ...Tôi không thấy một người nào trong hàng đó mà tôi biết. Không có một người. Nếu mỗi người trong các bạn ở trong hàng cầu nguyện đó, là những người lạ đối với tôi, Tôi không biết các bạn, các bạn biết rằng tôi không biết gì về các bạn, hãy giơ tay lên. Mỗi người trong các bạn trong hàng cầu nguyện, mà biết rằng tôi không biết gì về các bạn, hãy giơ tay lên. Được rồi. Tôi cho rằng, đó là toàn bộ hàng người cầu nguyện. Bây giờ, tôi không biết ai trong số họ. Bây giờ cách duy nhất mà...

243 Và nếu ai đó nghĩ rằng điều này là sai, anh em hãy lên đây và thể chỗ của tôi. Thấy không? Cho đến khi anh em có thể làm điều tương tự, thì đừng nói gì về điều này. Chúa Jêsus phán, “Nếu Ta đuổi quỷ bởi ngón tay của Đức Chúa Trời, thì con cái các người đuổi chúng bởi ai?” Nói cách khác, “Hệ thống nào họ có tốt hơn?” Thấy không?

244 Bây giờ chúng ta đã có một thời gian mà mọi người đã bắt đầu nghĩ về truyền thống cũ, đặt tay. Và điều đó ổn thôi. Nhưng bây giờ, thưa các anh em mục sư truyền đạo của tôi, cứ làm chứng cho tôi, đó là một truyền thống Do Thái. Thấy không?

245 Giai-ru nói, “Hãy đến đặt tay Ngài trên con gái tôi, và nó sẽ sống.” Nhưng người Rô-ma, dân Ngoại, nói, “Tôi không xứng đáng để Ngài đến dưới mái nhà tôi. Xin chỉ phán lời.” Đúng thế không? Đó là lời đã nói; dân Ngoại, đấy. Chúng ta nên thực hiện điều đó; nếu người La-mã đó có thể nghĩ thế, một người ngoại đạo vừa nhìn thấy Ngài. Bởi vì, ông biết điều đó, Lời của Chúa Jêsus Christ. Ông nói, “Tôi là người dưới quyền. Tôi nói với người này, ‘đi,’ và anh ta đi, và người này đến. Người ấy phải đến, bởi vì anh ta ở dưới quyền tôi.” Ông đang xác định điều gì? Rằng mọi bệnh tật và mọi bệnh tật đều ở dưới sự chỉ huy của Chúa Jêsus Christ. Vâng, thưa quý vị. Ngài có thẩm quyền.

246 Và nếu chúng ta có thể nghe Ngài nói, thì điều đó xác nhận Ngài ở cùng chúng ta. Điều đó sẽ vĩ đại hơn biết bao cho anh em là dân Ngoại, tối nay, để biết, và biết rằng Ngài ở giữa chúng ta, và có thể với tay lên và nhận ra. Không phải nói, “Anh Branham đã đặt tay trên tôi; Anh Roberts, hay của tôi...người nào khác.” Nhưng bởi đức tin nơi Con Đức Chúa Trời, hãy nói, “Con tin nhận Ngài, lạy Chúa Jêsus. Ngài đang ở đây. Ngài chữa lành cho con.”

247 Bây giờ nếu Ngài sẽ xác nhận chính Ngài và chứng minh bằng Phúc âm rằng Ngài cũng ở đây bây giờ nhiều như Ngài đã có lúc đó. Tôi đã chứng minh cho anh em, đó là dấu hiệu nhận biết của Ngài, (đúng thế không?) hứa trong những ngày sau rốt những điều này sẽ xảy ra. Và chúng ta đã thấy hội thánh đi ngay vào điều đó qua Luther, Wesley, Ngũ Tuần, và cho đến tận cùng. Thấy không? Và chúng ta ở đây, Thời đại Lao-đi-xê, Thời đại Sô-đôm, và chúng ta ở đây. Chức vụ đã đến qua mọi góc độ của

Lời. Và tôi tin, toàn bộ sự mâu nhiệm của Đức Chúa Trời, Nó đã được rao giảng rồi. Bây giờ đó là sự xác nhận của Đấng Christ ở giữa dân sự Ngài, Đức Chúa Trời đang làm việc trong xác thịt con người.

248 Bây giờ, cho dù Ngài sẽ xúc dầu cho tôi nhiều thế nào đi nữa, anh em cũng phải được xúc dầu, để tin điều đó. Đây, anh em là người phải làm sự đụng chạm. Thấy không? Và cả hai chúng ta, cùng nhau, làm thành một đơn vị. Tôi không biết anh chị em; anh em không biết tôi. Anh em cứ tin, và tôi tin, rồi Đức Chúa Trời nắm lấy cả hai chúng ta trong tay. Đó là Đức Chúa Trời.

249 Thế thì, hãy xem, Kinh Thánh nói, “Nếu tất cả anh em nói tiếng lạ, và có một người ở giữa anh em, là người không biết tiếng, không có người thông giải, thế thì anh ta sẽ nói ‘Anh bị điên.’ Nhưng hãy để một người nói tiên tri và bày tỏ bí mật của lòng, thì tất cả họ sẽ sấp mình xuống và nói, ‘Đức Chúa Trời ở cùng anh em.’” Tôi biết ơn khi thấy ngày đó đã đến, để sống đủ lâu để thấy nó ở giữa hội thánh được gọi ra.

250 Anh em nhớ, nó không đi đến Ba-by-lôn. Nó đã không đi đến Sô-dôm. Nó đã đến với người được gọi ra, người được Chọn; đó là dấu hiệu họ thấy. Họ đã có những tổ chức của họ ở ngoài đó, những nhóm tổ chức của họ và đang thực hiện.

251 Nhưng đây là Chúa Jêsus Christ trong hình thức của Đức Thánh Linh, đang vận hành giữa dân sự Ngài, đang làm điều giống như Ngài đã làm khi Ngài còn ở đây trên đất, xác nhận chính Ngài với Nàng Dâu của Ngài, không phải giáo hội.

252 Có một sự khác biệt giữa hội thánh và Nàng Dâu. Không phải rao giảng giáo lý, bởi vì tôi không làm điều đó; nhưng, với niềm tin khiêm nhường của tôi, Nàng Dâu trải qua...hay, hội—hội thánh trải qua cơn đại nạn, ẩn thứ sáu, để thanh tẩy nó. Đúng vậy. Nhưng Nàng Dâu thì không; nó đi vào sự Cất lên trước đó. Đã đến lúc Nàng Dâu được gọi ra, vì vậy bây giờ tôi tin rằng đó là lúc được gọi ra.

253 Xin lỗi, thưa các anh em, tôi không nên giảng giáo lý, họ có thể có...?...Có thể khác nhau; nếu anh em làm vậy, giống như

đang ăn bánh anh đào, ném hạt đi và ăn bánh. Anh em thấy, đúng vậy. Được rồi.

²⁵⁴ Nhưng tôi tin đó là nơi chúng ta phạm sai lầm, nơi mà một số người trong chúng ta tin, một người, nói Nó đi qua. Và người khác nói, chắc chắn, hội thánh sẽ đi qua điều đó; nhưng, chắc chắn, có hội thánh ở Ba-by-lôn, ở ngoài kia ở Sô-đôm. Nàng Dâu được gọi ra, đang ngồi trên đây chờ đợi Con đến. Đúng vậy. Vâng, thưa quý vị. Đó là nơi dấu hiệu đang được thực hiện, không phải ở giữa các—các giáo phái; trong những người được chọn.

²⁵⁵ Bây giờ, trước mặt Đức Chúa Trời, Đấng tôi đứng, và không nói dối, Ngài là Quan Án của tôi, một cách trang trọng tôi nói rằng không có một người nào trong hàng đó, như tôi đã từng thấy trong đời. Không có một người nào, ngoài những người mà tôi đã gọi ra ở đây, mà tôi biết một điều về, hoặc đã từng thấy; với Kinh Thánh ở đây trước tôi.

²⁵⁶ Bây giờ, nếu Chúa Jêsus hôm qua và cho đến đời đời không hề thay đổi, như tôi đã nói với anh em! Và anh em biết rằng tôi không phải là một nhà thần học, tôi không phải là một thầy giảng, như những gì tôi gọi giống như những mục sư của anh em ở đây đã được xúc dầu để giảng điều này. Đó là sự kêu gọi của họ. Đây là sự kêu gọi của tôi, bây giờ được xúc dầu bằng Đức Thánh Linh, để Đức Chúa Trời tuôn đổ qua dân sự Ngài. Thấy không?

²⁵⁷ Bây giờ các bạn sẽ tin điều đó chứ? Nếu Ngài sẽ bày tỏ chính Ngài ở giữa dân sự Ngài tối nay, mà Ngài đã hứa, “Còn ít lâu và thế gian sẽ không thấy Ta nữa. Những kẻ không tin sẽ không thấy Ta. Không, họ ở ngoài đó ở Sô-đôm. Nhưng các ngươi sẽ thấy Ta, vì Ta sẽ ở cùng các ngươi, ngay cả trong các ngươi. Các công việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm. Các ngươi sẽ làm nhiều hơn điều này.”

²⁵⁸ Tôi biết King James nói, “nhiều hơn nữa,” nhưng anh em lấy Emphatic Diaglott và xem thử nó không nói—không nói...King James nói, “vĩ đại hơn.” Bạn không thể làm gì lớn hơn. Không có gì có thể được làm lớn hơn nữa. Ngài đã chữa lành người đau, làm cho kẻ chết sống lại, làm cho thiên nhiên dừng lại, làm mọi thứ đã có. “Nhưng các ngươi sẽ làm *nhiều hơn* nữa.”

259 Bởi vì, Ngài chỉ đại diện trong một người ở đó, Chúa Jêsus Christ, Đức Chúa Trời. Nhưng bây giờ Đức Chúa Trời ở giữa Hội thánh Ngài, ở mọi nơi. “Các người sẽ làm nhiều hơn điều này, vì Ta đi về cùng Cha; để trở lại trong hình thức của Thánh Linh, Cha Thánh Linh.” Cũng Trụ Lửa đó đã dẫn dắt dân sự qua đồng vắng, đã ngự trong Chúa Jêsus Christ, trở lại với Đức Chúa Trời, và nói, “Ta đến từ Đức Chúa Trời, và đi về cùng Đức Chúa Trời.”

260 Để ý những gì đã xảy ra ngay khi Ngài làm điều đó. Sau-lơ thành Tạt-sơ, trên đường đi xuống của ông, đã bị đánh gục bởi Ánh sáng vĩ đại đó, như tôi đã nói tối hôm qua. Ông biết đó là Chúa. Ông nói, “Lạy Chúa, Ngài là Ai?”

Nói, “Ta là Jêsus.” Thấy không?

261 Có cùng Trụ Lửa đó, cùng Ánh Sáng đó ở giữa chúng ta, sanh ra Sự Sống mà Nó đã làm khi Nó ở trong Chúa Jêsus Christ, đang làm điều tương tự trong Hội thánh Cô Dâu ngày nay. Thấy không? Bạn sẽ tin điều đó chứ?

262 Bây giờ cầu xin Chúa là Đức Chúa Trời đến và nói về những gì tôi đã nói về Ngài. Đức tin đơn sơ đó, bây giờ, Đức Chúa Trời trên Trời biết, đấy, chỉ tin điều đó. Khi Ngài gặp tôi ở trên đó, Ngài đã phán với tôi điều đó. Và tôi đứng đây tối nay, tôi đứng, tôi đoán có ba—ba trăm người, hay nhiều hơn nữa, ở đây. Và tôi—tôi—tôi đã đứng trước nửa triệu người, và thực hiện thách thức, khắp thế giới. Và Ngài sẽ không, Ngài không...Ngài là Đức Chúa Trời. Điều này, không phải là những gì tôi đã nói, đó là những gì Ngài đã phán. Đó là Lời Ngài.

263 Bây giờ tôi muốn mọi người cứ giữ sự tôn kính, trong khi...nó đang diễn ra, nếu nó xảy ra. Bây giờ, nếu không, nếu Ngài không đến, thì không có một điều gì tôi có thể làm ngoài việc có thể bắt đầu một hàng người cầu nguyện, đặt tay trên người đau và cầu nguyện cho họ, và đi về nhà. Nhưng đó là tất cả những gì tôi có thể làm. Tôi không thể. Tôi là một con người. Tôi là anh em của các bạn. Hiểu không?

264 Bây giờ, nhưng bây giờ nếu Đức Thánh Linh sẽ làm điều gì đó nổi bật, và anh em nghĩ nó tuyệt vời, Đức Chúa Trời là đối

tượng của sự thờ phượng, hãy thờ phượng Ngài nhiều như bạn muốn.

265 Nhưng, bây giờ, và đừng chụp hình, đừng chớp đèn, bởi vì Nó là Ánh Sáng. Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy bức tranh của Nó? Anh em biết đấy. Chắc chắn. Nó ở Washington, DC. Thấy không? Được rồi. Bây giờ một cách cung kính.

266 Và tôi ước mong rằng anh em phía sau tôi sẽ thực sự cầu nguyện bây giờ, bởi vì tôi đang quan sát cử tọa, và có lẽ tối mai tôi sẽ cố gắng đến theo cách này, đấy.

267 Bây giờ, tôi không biết. Chỉ có Đức Chúa Trời đã thực hiện lời hứa. Nhưng nếu Ngài xác nhận chính Ngài ở đây, “Thưa các ngài, chúng tôi muốn thấy Chúa Jêsus,” và đó là cách duy nhất mà anh em...Anh em không thể giả mạo điều đó, bởi vì đó là—đó là một phép lạ. Đó là một nghịch lý. Nó chắc chắn là một nghịch lý. Thấy không? Một nghịch lý là một phép lạ, điều gì đó mà không thể giải thích được.

268 Bây giờ ở đây đứng một người đàn bà. Tôi không biết người phụ nữ đó đang đứng đó vì điều gì hơn bất cứ ai khác, trừ khi chính người nào đó ở đây biết chị ấy. Chị ấy chỉ là một người phụ nữ đang đứng đó. Nhưng đó là một người nữ. Nó đến trong tâm trí tôi, một bức tranh hoàn hảo về Thánh Giăng 4, một người nam và một người nữ gặp nhau, như Chúa đã gặp người nữ bên giếng. Thấy không? Bây giờ, nếu người phụ nữ này đang đứng ở đây, và tôi không...Chị ấy có thể bị đau, có lẽ chị ấy không bị đau. Có lẽ chị ấy gặp rắc rối trong gia đình. Có lẽ chị ấy gặp rắc rối về tài chính. Hoặc có lẽ chị ấy đang đứng đây vì người nào khác. Tôi—tôi—tôi không biết chị ấy ở đây để làm gì. Tôi thật sự không thể nói với anh em, bởi vì tôi không biết. Tôi không biết. Nhưng chị ấy biết.

269 Bây giờ nếu tôi đến, giống như, và đặt tay trên chị ấy, và nói, “Tôi đặt tay trên chị, chị ơi. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Chị phải được khỏe mạnh, bởi vì Kinh Thánh nói, ‘Hãy đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.’ A-men. Hãy tiếp tục con đường của mình, vui mừng. Chị được chữa lành.”Ồ, chị ấy muốn tin điều đó, điều đó ổn thôi, bởi vì đó là lời Kinh Thánh, “Họ đặt

tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Đúng vậy. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói.

²⁷⁰ Nhưng điều gì xảy ra nếu Đức Thánh Linh đứng ở đây và nói với chị ấy điều gì đó chị đã làm, điều gì đó đã xảy ra trong cuộc đời chị, những gì chị ấy đã làm, chị ấy đang làm gì bây giờ, chị ở đây để làm gì, chị muốn gì? Bây giờ, thế thì chị ấy biết, chị ấy sẽ biết đó là sự thật hay không. Thế thì chị ấy biết điều đó phải đến từ quyền năng siêu nhiên nào đó. Bây giờ nó phụ thuộc vào những gì chị ấy muốn phân loại nó, như Bê-ên-xê-bun; hay giống như người đàn bà bên giếng, “Chúng tôi biết Đấng Mê-si sẽ làm điều này.” Đây, thế thì, từng là người mà, đó là phần thưởng của bà nhận được.

²⁷¹ Nhưng rồi nếu Ngài có thể nói với bà những gì bà đã làm, và—và nếu nó đúng, bà sẽ xác nhận rằng nó đúng. Và rồi nếu Ngài biết bà đã là gì, chắc chắn bà có thể tin cậy Ngài vì những gì Ngài phán bà sẽ là. Đúng thế không? Nếu bà có thể tin cậy Ngài biết những gì Ngài đã làm, bà biết điều đó đúng hay không, thế thì Ngài sẽ thế nào?

²⁷² Đây chẳng phải là thời gian tuyệt vời sao? Nói, “Anh đang trì hoãn vì điều gì, Anh Branham?” Tôi đang chờ đợi Ngài. Điều đó chính xác, hoàn toàn chính xác. Nếu Nó không đến, tôi không thể làm điều đó. Chỉ thế thôi, tôi chỉ đang chờ đợi Ngài. Đúng. Thấy không?

²⁷³ Chúng ta hãy hát bài thánh ca cổ đó, *Chỉ Tin Mà Thôi*. Cho chúng tôi nốt nhạc ở đó.

Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi;
Chỉ tin mà thôi, chỉ tin mà thôi,
Mọi sự đều có thể được, chỉ tin mà thôi.

²⁷⁴ Bây giờ, trong Danh Chúa Jê-sus Christ, tôi nhận mọi linh ở đây dưới sự điều khiển của tôi, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Bây giờ hãy ngồi thật yên lặng.

²⁷⁵ Bây giờ, anh em đã nhìn thấy bức tranh đó, (và tôi sẽ gặp anh em ngày nào đó tại Ngôi Phán xét của Đấng Christ), Nó không cách xa nơi tôi đang đứng ngay bây giờ hai bước chân. Đúng

vậy. Bây giờ nếu đó là cùng một Đức Thánh Linh...Bất cứ ai cũng biết rằng Thiên sứ của Giao ước là Chúa Jêsus Christ, Đấng đã dẫn dắt dân Y-sơ-ra-ên qua đồng vắng. Và nếu Ngài sẽ đến bây giờ. Và tôi đã tuyên bố rằng Ngài là Ánh Sáng đó. Tôi không biết Nó ở đâu, nhưng Nó ở ngay đây gần tôi. Tôi cảm thấy Nó, và tôi biết Nó ở đây.

²⁷⁶ Bây giờ nếu Nó sẽ lấy đi mạng sống của tôi, những suy nghĩ của riêng tôi, sự phân biệt của tôi, mọi thứ ra khỏi tôi, và tạo ra Chính Ngài, thế thì Đó là Đấng Christ. Bây giờ tất cả các bạn sẽ tin, nếu Ngài sẽ làm điều đó chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi, bây giờ hãy thật cung kính. Tôi sẽ phải nói chuyện với người phụ nữ một lát.

²⁷⁷ Bây giờ ai là người điều hành của chiếc micrô này ở đây, hãy để ý tới nó. Bởi vì, khi anh em ở trong một khả tượng, anh em—anh em—anh em đi ra khỏi đây. Anh em ở nơi nào khác, cuộc đời của một người, nơi nào khác, giống như ở một đất nước nào đó, và tôi phải chỉ nói chuyện và nói những gì tôi đang nhìn. Và rồi bởi vì nó sẽ lìa khỏi tôi, và rồi tôi không nhớ mình đã nói gì, đấy. Vì vậy anh em hãy quan sát chiếc micrô, cho dù đó là ai. Trong khi tôi nói chuyện với người phụ nữ giống như Chúa chúng ta đã làm với người đàn bà bên giếng, chỉ để nói chuyện với bà, để nắm bắt linh của bà.

²⁷⁸ Bởi vì, tôi đã bắt đầu giảng, cách đây một lát, và nó hầu như...Trước khi tôi rời khỏi phòng, một ngày, tôi kiêng ăn và cầu nguyện, và Nó thật gần tôi. Và tôi chỉ nên đến ngay, để người nào khác nói, và rồi bước ngay lên bục giảng. Nó tốt hơn nhiều. Nhưng chỉ có mặt ở đây tối nay, thì tôi—tôi muốn nói chuyện với quý bà.

²⁷⁹ Bây giờ, thưa bà, Đức Chúa Jêsus vĩ đại. Và Ngài không chết, nhưng Ngài sống mãi mãi. Bà điều đó không? Tôi—tôi tin bà tin điều đó. Bây giờ chúng ta đang đứng ở đây, như một người nam và một người nữ phải đối diện với Đấng Christ ngày nào đó, chúng ta—chúng ta phải nhìn thấy Ngài. Nhưng tôi nhận biết rằng bà là một Cơ-đốc nhân. Bởi vì, ngay khi tôi bắt đầu nói chuyện, thì tôi cảm thấy linh của họ đang đi vào.

280 Bây giờ nếu quý bà chứng kiến sự thật, ngay bây giờ bà cảm thấy một cảm giác thật kỳ quặc, giống như thật êm dịu, ấm áp. Bây giờ nếu bà có thể nhìn bằng mắt mình, bà chưa bao giờ thấy Nó, ở đây Nó ở ngay giữa tôi và bà ấy, đây, hầu như là một Ánh sáng giống như màu hổ phách. Nó đang ở ngay trên quý bà, ngay bây giờ. Và, trong Danh Chúa, bà ấy nhận ra rằng điều gì đó đang làm cho bà cảm thấy thật êm dịu, khác với những gì bà...

281 Chỉ, anh em biết đấy, sự hiện diện của anh em mình không thể làm điều đó. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên với mọi người. Thấy không? Vâng.

282 Bây giờ ngay tại đây, tôi đang nhìn ngay vào người phụ nữ, một sự tiếp xúc hoàn hảo với bà ấy. Quý bà bị làm phiền về điều gì đó, và đó là bà bị phủ bóng. Có một bóng đen bao phủ người đàn bà, và bà bị làm phiền. Vâng, đó là bệnh ung thư. Bà ấy bị ung thư, và căn bệnh ung thư đó ở trên bàn tay bà ấy, trên ngón tay của bà ấy. Đúng vậy, trong tay bà. Không thể nhìn thấy nó ở đây, nhưng nó ở trên tay bà ấy, dù sao đi nữa. Đúng vậy.

283 Tại sao nó, có thể thay đổi, mà người nào đó nghĩ...Đừng, đừng cố che giấu những suy nghĩ của mình lúc này. Tôi có thể nắm bắt được điều đó ở đây qua Đức Thánh Linh. Người nào đó nói, “Anh ấy đã đoán thế.” Tôi đã không đoán điều đó. Tôi không biết người phụ nữ đó. Bây giờ, tôi đã không đoán điều đó. Tôi đã không.

284Ồ, ở đây, anh em chỉ...Tôi không thể nhìn thấy nó từ nơi tôi đang đứng, nó ở trên...

285Ở đây, được rồi, thả tay xuống. Hãy nhìn tôi. Hãy tin tôi là tôi tớ của Đức Chúa Trời. Chị sẽ làm điều đó chứ? Được rồi, chúng ta hãy đi nơi khác. Vâng, chị là một người tin. Và chị nên tin vì điều đó. Tôi đã cầu nguyện cho chị một lần, cách đây đã lâu, vì bệnh ung thư, và chị đã được chữa lành.

286 Anh em nói, “Anh biết người đàn bà đó.” Tôi đã không. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy trong đời, như tôi biết, chỉ thấy chị ấy trong khải tượng này.

287Ở đây để tôi chỉ cho anh em điều gì đó. Chị ấy có người nào đó trong lòng chị ấy, chị ấy đang cầu nguyện cho. Đó là chồng chị.

Anh ấy ở đây. Nếu tôi sẽ nói cho chị biết chuyện gì với anh ấy, chị sẽ tin anh ấy sẽ được chữa lành chứ? Anh ấy bị bệnh tuyến tiền liệt. Và đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Vâng, Chúa Jêsus Christ làm cho anh chị khỏe mạnh.

²⁸⁸ Các bạn có tin không? “Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.” Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Anh chị em có tin Đó là Con Đức Chúa Trời không? Bây giờ bao nhiêu người trong các bạn tin rằng đó là Chúa Jêsus Christ? Chỉ có đức tin. Đừng nghi ngờ. Hãy tin Đức Chúa Trời. Ngày nay Ngài thật vĩ đại như Ngài đã từng có.

²⁸⁹ Bây giờ anh em nói, giống như, “Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Ngài.” Bây giờ, nếu điều đó tạo nên một người đàn bà bên giếng, trong tình trạng đó, tình trạng thuộc linh của—của—của bà, nhận biết đó là dấu hiệu của Đấng Mê-si; và chúng ta là những độc giả Kinh Thánh, và được đầy dẫy Đức Thánh Linh, điều đó phải làm gì với chúng ta?

²⁹⁰ Giống như tôi thường nghĩ, khi Ma-ri mang thai bởi Đức Thánh Linh Đấng đã phủ bóng và tạo ra đứa bé này, đã nói với nàng về những gì đang xảy ra. Nàng chạy đến gặp chị họ của nàng, Ê-li-sa-bét, người đã mang thai Giăng được—được sáu tháng, vợ của Xa-cha-ri. Và họ là chị em họ. Và khi Ma-ri nói với Ê-li-sa-bét rằng nàng cũng sẽ có con, không biết người đàn ông nào, mà Đức Thánh Linh sẽ mang nó đến, và nói, “Họ đã gọi Danh Ngài là ‘Jêsus.’” Anh em biết đấy, bé Giăng, và nó được sáu tháng trong bụng mẹ, và nó chưa hề cử động. Đấy, đó là điều huyền bí; khoảng hai hoặc ba tháng và em bé di chuyển. Nhưng, đây là điều siêu thường, cậu bé Giăng đã chết trong bụng mẹ. Và ngay khi lời chào của Ma-ri đến bên tai bà, nói, “Tôi sẽ đặt tên Ngài là, Jêsus.” Lần đầu tiên Chúa Jêsus Christ đã từng được phán bằng môi miệng con người, điều đó đã mang một đứa bé, đã chết đến với sự sống, trong tử cung của mẹ nó.

²⁹¹ Điều Đó nên làm gì với một người nam hay người nữ được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời? Thấy không? Điều Đó nên làm gì khi chúng ta biết mình đang sống trong những ngày sau rốt, Kinh Thánh chất đống ở đây giữa chúng ta—giữa chúng ta, tối nay, dựa trên tiếng nói của chúng ta ở ngoài đây, để thấy

Chúa Jêsus Christ ban cho chúng ta dấu hiệu cuối cùng trước ngọn lửa không? Nó phải làm gì với chúng ta? Xin sai chúng con quỳ xuống, để ăn năn.

²⁹² Tôi đang chờ đợi một lát, chắc chắn, hầu như tránh xa nó, bởi vì nó làm tôi yếu đi. Nếu điều đó làm suy yếu Con Đức Chúa Trời, quyền phép đi ra từ Ngài, nó sẽ làm gì cho tôi, một tội nhân được cứu bởi ân điển?

²⁹³ Bây giờ ở đây là một phụ nữ trẻ giống như... Đây có phải là người kế tiếp, đây có phải là... Bạn thế nào? Tôi đã quay lại. Tôi không biết. Chúng ta là những người xa lạ với nhau, tôi cho là vậy. Chúng ta không biết nhau. Tôi không biết bạn. Và bạn trẻ hơn tôi nhiều tuổi, và chúng ta có lẽ được sinh ra cách nhau nhiều dặm. Lần gặp đầu tiên của chúng ta. Nhưng anh chị có tin tôi là tiên tri của Đức Chúa Trời không, hay là, xin lỗi, tôi muốn nói là tôi tớ của Đức Chúa Trời? Điều đó làm mọi người vấp phạm, lý do... Điều này là trên băng ghi âm. Chị có tin tôi là đây tớ của Ngài không?

²⁹⁴ Chị có tin rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không? Và anh em có tin điều đó không, anh em, Ánh sáng này mà tôi nói về, rằng đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời, cùng một Thánh Linh, Trụ Lửa đó đã đi qua đồng vắng với dân Y-sơ-ra-ên, đã được bày tỏ không? Cũng chính Đấng đã đến trong tù đêm đó, Ánh Sáng đó, với Si-môn Phi-e-rơ, và mở cửa nhà tù, đưa ông ra ngoài, tự do?

²⁹⁵ Anh chị em có tin ngày nào đó Ngài sẽ đến và làm cho chúng ta được tự do không? Tôi cũng vậy. Hãy đến mồ mả và mở những cánh cửa, tôi sẽ đi ra từ giữa những người chết. Tôi đang tin cậy Ngài. Ngài ở đây tới nay. Thật tuyệt vời khi biết rằng chúng ta không phải nhận lấy một số triết lý nhân bản sao? Chúng ta có một quyển Kinh Thánh ở đây nói về điều này. Và ở đây Ngài xác định Hội thánh của Ngài, để ban cho nó đức tin được cất lên. Làm sao một người có thể ngồi yên được!

²⁹⁶ Chỉ đang nói chuyện với người phụ nữ. Bây giờ, tôi không biết chị ấy. Đây là bàn tay của tôi, tôi chưa bao giờ nhìn thấy chị ấy, theo như tôi biết. Chỉ là, nếu tôi không biết chị và chị không biết tôi, vì vậy người ta sẽ nói...

297 Người nào đó đã nói, người đàn ông mà tôi đã nói chuyện hôm nay, ở dưới đó đang nhặt những cái hộp, anh ấy nói, rằng, “Người ta nói, ‘Anh Branham mang nhóm của chính anh ấy đến với anh ấy, đó là cách anh ấy biết họ.’”

298 Tôi long trọng thề trước Đức Chúa Trời, tôi chưa bao giờ nhìn thấy người đàn bà đó trong đời, như tôi biết, hay không ai khác trong hàng ngũ đó.

299 Nếu chúng ta hoàn toàn là người lạ, thưa chị, tôi không biết chị hay không biết gì về chị, Hãy giơ tay lên, nếu tôi không biết chị và chị không biết. Thế đấy. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người phụ nữ. Được rồi.

300 Nhưng tôi biết Người nào đó đang đứng đây với chúng ta, Đấng biết cả hai chúng ta, Ngài đã nuôi sống chúng ta tất cả những ngày của cuộc đời chúng ta. Đó là Ngài mà tôi tin cậy. Đó là Ngài mà tôi tin.

301 Bây giờ nếu tôi có thể giúp chị, mà không làm điều đó, tôi sẽ không xứng đáng để nói về Lời này. Tôi không xứng đáng, dù sao đi nữa. Nhưng nếu tôi có thể giúp chị, và sẽ không làm điều đó, nhưng điều duy nhất mà tôi có thể làm...

302 Nếu Ngài đang đứng ở đây, và chị bị đau, chị sẽ nói, “Chúa Jêsus ôi, xin chữa lành con.” Ngài sẽ nói, “Ta đã làm điều đó rồi khi Ta chết tại Đồi Sọ.” Ngài đã bị thương vì sự vi phạm của chúng ta. Ở đó giá đã được giải quyết, nó đã được hoàn tất.

303 Nhưng bây giờ Ngài có thể chứng minh rằng Ngài là Chúa Jêsus, bằng cách tỏ cho anh em thấy dấu hiệu Đấng Mê-si, rằng Ngài là Chúa Jêsus. Và Ngài đã hứa làm điều đó. Thật là một... Chà! Thật sự không có kẽ hở nào cho ma quỷ thoát khỏi, phải không? Hẳn bị dồn vào chân tường. Ngài chẳng tuyệt vời sao? Tôi muốn...

304 Lý do tôi đang nói điều đó, tôi đang xem điều gì đó xảy ra. Người phụ nữ vừa đến từ một ca phẫu thuật. Đúng vậy. Đúng thế không? Một bệnh phụ nữ, và chị đã phải phẫu thuật. Chị đã... Đúng thế không? Và chị đang bị suy nhược và căng thẳng. Đúng thế không? Hầu như không thể phục hồi từ nó. Và chị đã đến. Và tối nay, trước khi đến, chị đã cầu nguyện để có thể đến đây và

được cầu nguyện cho, trong hàng. Đúng thế không? Hãy giơ tay lên. Tôi không đọc được suy nghĩ của chị ấy. Không, không. Nếu tôi nói cho chị biết chị là ai, bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, chị biết đó là sự thật hay không, phải không? Nó sẽ làm cho chị tin chứ? Chị sẽ tin hết lòng chứ? Bà Gideon, hãy tin. Đúng vậy. Hãy về nhà, Chúa Jêsus Christ làm cho chị khỏe mạnh. Và hãy tin.

³⁰⁵ Các bạn có tin không? Chúng ta hãy nói, “Ngợi khen Chúa.” [Hội chúng nói, “Ngợi khen Chúa.”—Bt.] Chà, chào ôi, thật là... Chỉ có đức tin nơi Đức Chúa Trời. Đừng nghi ngờ.

³⁰⁶ Hãy nhớ, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy xem những gì Ngài phán. Thấy không? Một khái tượng là một chuyện, và CHÚA PHÁN NHƯ VẬY là chuyện khác.

³⁰⁷ Ông khỏe không, thưa ông? Tôi là người lạ đối với ông. Thậm chí, chúng ta thuộc hai chủng tộc khác nhau; giống như người đàn bà ở bên giếng, nhưng Chúa Jêsus đã cho bà biết. Đức Chúa Trời đã tạo nên một dòng máu cho tất cả mọi người. Các quốc gia và những nơi mà chúng ta đã lớn lên, và đã thay đổi màu da của chúng ta, không có gì liên quan với chúng ta. Chúng ta là anh em, những tạo vật, tất cả đều đến từ A-đam. Đúng vậy. Nhưng hai chủng tộc khác nhau gặp nhau ở đây tối nay, giống như đã xảy ra lúc đó. Nếu Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, có thể bày tỏ cho tôi những gì anh đang đứng đó muốn, anh có tin rằng Ngài sẽ ban nó cho anh không? Anh biết điều đó. Cảm ơn ông, thưa ông. Anh biết điều đó. Được rồi, rồi bệnh dạ dày của anh sẽ lìa khỏi anh, và bệnh tiểu đường của anh sẽ biến mất. Trở về nhà.

“Nếu người có thể tin, mọi sự đều có thể được.”

³⁰⁸ Bây giờ bất cứ ai có thể thấy, đỡ cô ấy dậy, có điều gì đó làm cô ấy bị liệt. Tôi không biết. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người phụ nữ đó. Chị ấy là một người hoàn toàn xa lạ. Nếu tôi có thể chữa lành cho chị ấy, tôi sẽ làm điều đó. Tôi không thể. Bây giờ hãy nhìn cách này, chị ơi. Phi-e-rơ và Giăng...Đó chỉ là để nắm bắt... Đấy, có nhiều người ở chung quanh, anh em thấy đấy. Hãy nhớ Ngài dẫn dắt một người mù ra bên ngoài thành phố, và vân vân,

đấy, đến với chính Ngài. Đấy, mỗi người là một linh sống động, đấy, và Nó chọn anh em ra từ đức tin từ mọi nơi.

309 Bây giờ, tôi không thể chữa lành. Chị biết điều đó. Tôi là một người đàn ông, giống như chồng của—của chị, hay bất cứ ai khác. Tôi là một con người, chỉ là một con người. Nhưng Ngài là Đức Chúa Trời. Đúng vậy.

310 Bây giờ, đúng là sự bại liệt của chị là bệnh viêm khớp. Và chị—chị bị viêm khớp. Thật tồi tệ, trở nên tồi tệ hơn mọi lúc. Đúng vậy. Và một điều khác, chị có một tình trạng thần kinh thực sự nghiêm trọng. Chị bị bệnh bàng quang. Đúng vậy. Huyết áp cao. Chỉ bị biến chứng. Đúng vậy. Chị không đến từ đây. Không, chị đến từ California. Chị trở về, và tin. Chị sẽ được khỏe mạnh, trong Danh Chúa Jêsus Christ. Hãy có đức tin.

311 Các bạn tin không? Được rồi, chúng ta hãy giơ tay lên và nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa Jêsus.”

Và, lạy Đức Chúa Jêsus, chúng con dâng lên Ngài sự ngợi khen và vinh hiển, vì tất cả sự nhân từ và sự thương xót của Ngài dành cho chúng con. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

312 Chỉ có đức tin và tin. Bây giờ hãy nhìn chị ấy bước đi. Hãy nhìn vào đó. Thấy không? Thấy không? Nói, “Ngợi khen Chúa.” [Hội chúng nói, “Ngợi khen Chúa.”—Bt.] A-men.

313 Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài không nói dối. Ngài nói sự thật. Những gì Ngài nói với anh em, nó sẽ đúng như vậy. Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài không bao giờ sai.

314 Bây giờ, bất cứ ai tin điều đó, nếu anh em chấp nhận nó, nó sẽ làm việc giống như vậy với anh em. Điều duy nhất anh em phải làm là tin. Bây giờ, mọi người trong cử tọa đang tin chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

315 Chị bị giãn tĩnh mạch thì sao? Chị nghĩ Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho chị, làm cho chị khỏe mạnh không? Chị có tin không? Được rồi, chúng sẽ rời bỏ chị vậy.

316 Tôi muốn hỏi chị, “Ai, chị ấy đã chạm vào Ai?” Chị ấy không hề chạm vào tôi. Đúng thế không?

317 Còn chị thì sao, chị tin không? Chị tin rằng cơn đau bên hông chị sẽ lìa khỏi? Chị đang bị đau bên hông. Được rồi, nó sẽ hết.

318 Tôi thách thức anh em tin điều đó, Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, xác nhận chính Ngài giữa dân sự Ngài. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy người phụ nữ đó, chưa bao giờ nhìn thấy người đó. Họ đã chạm vào cái gì? Họ đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Họ cách tôi hai mươi bộ. Họ không thể chạm vào tôi; dù sao đi nữa, cũng sẽ không tốt lắm. Nhưng họ đã đụng đến Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, và Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. Ngài là Chúa Jêsus Christ. Anh em phải tin, mặc dầu.

319 Bây giờ người này, đây là một người, giống như Si-môn Phi-e-rơ. Có lẽ người đàn ông đầu tiên đến tối nay, tôi tin vậy. Một người đến trước đây, giống như Chúa Jêsus; một người, Si-môn Phi-e-rơ đã đến trước mặt Chúa Jêsus. Một người đàn ông; Tôi nghĩ đó là phụ nữ, bây giờ là đàn ông. Bây giờ nếu Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi, thì Ngài sẽ giống như Ngài đã có lúc đó. Đúng thế không? Bây giờ tôi không biết người ấy; Cha trên Trời biết điều đó. Tôi không biết anh ấy. Anh ấy chỉ là một người đang đứng ở đây. Nhưng Chúa Jêsus Christ biết anh. Và nếu Chúa Jêsus Christ có thể bày tỏ cho tôi biết anh ấy ở đây để làm gì, hay điều gì đó về anh, và—và Ngài sẽ phán điều đó, ông biết đó là sự thật hay không. Con người sẽ biết điều đó. Và nếu ai ở đây biết anh ấy, họ sẽ biết điều đó. Nhưng tôi—tôi không biết điều đó. Tôi chỉ phải chờ đợi. Nhưng câu trả lời là ở đây. Nó ở đây, nó ở trong Đấng Christ. Đúng vậy, và chúng ta tin điều đó.

320 Và bây giờ đây là một việc làm suy yếu; rất, rất yếu đi. Và tôi tin rằng anh sẽ tin và có đức tin.

321 Bây giờ, không biết ông, thưa ông. Và giống như người nào đó đã mang Si-môn đến trước mặt Đức Chúa Jêsus. Bây giờ tôi không nói...Tôi không phải là Chúa Jêsus, đây. Tôi chỉ là một con người. Nhưng tôi đang cố gắng nói rằng Ngài ở đây giữa dân sự, và tôi muốn họ thấy. Và nếu họ có thể thấy điều đó, thì chắc chắn họ—họ có thể tin và chấp nhận nó. Khi tất cả...Nếu lời hứa này, nếu Ngài sẽ làm...Ngài không thể chỉ đi ra đó, và bước vào đây, nói, “Ta sẽ chữa lành cho *người*. Ta sẽ chữa lành cho *người*.” Ngài...

Điều đó sẽ chống lại Lời Ngài. Đấy, Ngài đã làm điều đó rồi. Ngài chỉ...

³²² Điều cuối cùng Ngài có thể làm chỉ là chứng minh rằng Ngài ở đây để giữ Lời Ngài. Và nếu Ngài sẽ giữ điều này và bày tỏ nó ở đây trước tất cả anh chị em, chắc chắn người đàn bà bị liệt đó đã phải nhắc lên thậm chí một vật dài một thước ở đó, với bệnh viêm khớp, nhảy lên nhảy xuống và chạy qua đây, bởi vì đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Thấy không? Ngài đã chữa lành cho bà. Bây giờ chắc chắn anh em có thể tin rằng Ngài ở đây.

³²³ Bây giờ người đàn ông này, một người lạ đối với tôi, và tôi với anh ta. Cả hai chúng ta đều là những người xa lạ. Bây giờ nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ điều đó, hãy để ông ấy là người phán xét. Rồi tất cả các bạn sẽ tin và chấp nhận sự chữa lành của mình, cho dù điều gì đi nữa, các bạn sẽ tin với tất cả...

³²⁴ Quý bà nào đó đã xuất hiện ở đây trước tôi. Người phụ nữ ở đó bị bệnh phổi, hãy tin hết lòng và Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho chị khỏe mạnh, nếu chị có thể tin. Chị tin điều đó không? Tôi là người lạ đối với chị, nhưng Chúa Jêsus Christ biết chị đang nghĩ về điều gì. Bây giờ chị tin, và chị sẽ khỏe mạnh. A-men. A-men.

³²⁵ Ngài chẳng tuyệt vời sao? Tôi không biết người phụ nữ đó, chưa bao giờ gặp chị ấy trong đời. Chị ấy chỉ là một quý bà đang ngồi ở đó. Nhưng chị ấy...

³²⁶ Hãy để tôi nói với anh em đôi điều. Bà đang ngồi đó, nói, “Lạy Chúa, xin cho con chạm vào Ngài.” Hãy hỏi chị ấy nếu điều đó không đúng. Chính là điều đó. Đúng vậy.

³²⁷ Và tôi đã thấy chị ấy xuất hiện ở đây, và nghe những gì chị ấy nói, và nhìn lại, và tôi nghĩ, “Loại người có diện mạo đó ở đâu?” Tôi không thể nhìn thấy nó ở bất cứ đâu. Và tôi cứ nhìn. Và khi chị ấy sẽ...Tôi nhìn quanh, trực tiếp tôi thấy Ánh Sáng đó di chuyển qua và lơ lửng trên người đàn bà, chị ấy đấy, đấy. Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. A-men. Đức Chúa Jêsus biết mọi sự.

³²⁸ [Một anh em nói, “Người phụ nữ đi với tôi.”—Bt.] Đó là những gì đã xảy ra. Người đàn ông này nói người phụ nữ đến với anh ta. A-men. Đó chẳng phải là điều gì đó sao? Thấy không? Bây giờ

không phải...Điều đó không tuyệt vời sao? Đức Chúa Jêsus biết mọi sự. Anh em không thấy sao? Đó không thể là tôi, thưa các bạn. Anh em biết điều đó. Anh—anh em thông minh hơn thế. Anh em biết điều đó.

329 Bây giờ với người đàn ông này đang đứng ở đây. Bây giờ, không biết bạn, và không biết gì về bạn, nếu Chúa Jêsus sẽ bày tỏ cho tôi điều gì đó mà bạn ở đó, hay điều gì đó anh đã làm để gây rắc rối cho mình, hay bất cứ điều gì, thì anh biết rằng Ngài, đó phải là Chúa Jêsus. Đúng vậy. Ồ, bây giờ xin Ngài ban cho điều đó.

330 Điều đầu tiên, người đàn ông này đang chịu đựng với một—một tình trạng về máu. Không, đó là huyết áp cao. Anh ấy đang đau đớn với chứng huyết áp cao. Anh ấy cũng có điều gì đó không ổn với cơ thể mình. Tôi thấy anh ấy đang ngồi với đôi chân của mình, hay một số...Ồ, đó là—đó là nước đọng quanh mắt cá chân của anh, xung quanh như thế. Nay, anh là một mục sư, một nhà truyền giảng Phúc âm. Anh có tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết anh là ai không? Mục sư Williams, nếu ông tin hết lòng, ông có thể đi khỏi đây và được khỏe mạnh. Xin Chúa ban phước cho anh. A-men.

Các bạn có tin không?

331 Anh có tin Đức Chúa Trời chữa lành bệnh ung thư không? Anh có tin Ngài chữa lành bệnh ung thư và làm cho mọi người khỏe mạnh không? Hãy đi ra khỏi bực, tin, và được chữa lành. A-men. Hãy tin hết lòng.

332 Anh tin Đức Chúa Trời chữa lành bệnh tim không? Anh tin không? Ồ, thế thì của anh được chữa lành. Hãy đi và tin hết lòng. Cứ ngợi khen Đức Chúa Trời! A-men.

333 Bây giờ, anh em có một cảm giác thật lạ khi tôi nói điều đó với người đàn ông đó, bởi vì anh cũng bị bệnh tim. Nếu anh tiếp tục tin, nó sẽ không trở lại. Nó sẽ lìa khỏi anh. Hãy đi, tin hết lòng. A-men. Được rồi.

334 Người đàn bà này đến đây bị phủ bóng sự chết. Bà ấy bị ung thư, nhưng bây giờ nó đã biến mất. Hãy tin hết lòng, và nó sẽ biến

mất, và được lành. Nếu bà không nghi ngờ, nó sẽ không bao giờ trở lại nếu bà không nghi ngờ nó, nhưng hãy tin.

Hãy đến, thưa bà.

335 Bây giờ anh em nói tôi đã “đọc được tâm trí của mọi người.” Hãy biến nó như thế này. Thiên sứ của Chúa mà được cho là sẽ đến trong những ngày sau rốt, Chúa là Đức Chúa Trời Giê-hô-va, được cho là biết những gì đang sau Ngài, giống như Ngài đã làm. Người phụ nữ này ở phía sau tôi.

336 Hãy tin, chị ơi. Anh chị em có tin tôi là đầy tớ của Đức Chúa Trời không? Nếu chị tin, hãy giơ tay lên.

337 Người phụ nữ này ở phía sau tôi, chị ấy đã giơ tay lên chưa? [Một anh em nói, “Có.”—Bt.] Nếu Chúa có thể bày tỏ cho tôi, nhìn theo cách này, điều gì không ổn với người đàn bà, các bạn sẽ tin hết lòng chứ? [Hội chúng nói, “Vâng.”] Bà ấy mắc bệnh phụ nữ, một bệnh của quý bà.

338 Nếu đúng thế, hãy vẫy tay, quý bà này ở đây. Bây giờ anh em được chữa lành, và Chúa Jêsus Christ làm cho bà khỏe mạnh. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! “Như việc đã xảy ra trong thời Sô-đôm, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.”

339 Chỗ này trên mặt bà ấy đã bị ung thư. Nếu bà tin hết lòng, bà có thể đi, và nó sẽ lìa khỏi bà, và bà sẽ khỏe mạnh. Tôi không thể chữa lành, nhưng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành nếu bà tin hết lòng. Tôi không phải là người chữa lành. Ừ-m. A-men.

340 Bà tin hết lòng không?

341 Hãy nhìn lối này, thưa bà. Bà đau đớn với bệnh viêm khớp, nó tồi tệ hơn vào một buổi sáng, khi bà cố gắng rời khỏi giường. Bà đưa một chân ra, và rồi cố gắng di chuyển một cách khó khăn, và đôi khi nắm giữ các thứ, trong nhà, cố gắng đi vòng quanh. Điều đó hoàn toàn đúng. Nếu bà tin hết lòng, Chúa Jêsus Christ sẽ làm cho bà khỏe mạnh. Chiều mai sẽ khác, nếu bà tin điều đó.

342 Chúng ta hãy nói, “Ngợi khen Chúa.” [Hội chúng nói, “Ngợi khen Chúa.”—Bt.]

343 Người đàn ông này đã già. Ông ấy có một vấn đề gọi là tuyến tiền liệt, đó là do tuổi tác của ông ấy. Ông có nhiều điều không ổn với ông. Nhưng một trong những điều tuyệt vời mà ông đang

muốn tôi cầu nguyện cho ông, là bệnh viêm khớp. Nó đã làm phiền ông trong một thời gian. Đúng vậy. Ông có tin không? Hãy tiếp tục con đường của mình và được chữa lành. Và cảm ơn Chúa Jêsus Christ, làm cho người đau khỏe mạnh!...?...Được rồi, thưa ông.

344 Tôi không biết cô bé, một đứa trẻ trông khỏe mạnh. Hãy nhìn tôi và tin, thưa bà. Bà có tin hết lòng không? Bà có tin tôi là tôi tớ của Ngài không? Bà có tin rằng Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho tôi sự khó khăn của bà không? Bà gần như suy nhược, từ một tình trạng căng thẳng thần kinh. Ma quỷ đã nói dối bà, cố gắng làm cho bà nghĩ rằng bà đang mất trí, và mọi thứ. Đừng tin điều đó. Bà được tự do. Chúa Jêsus Christ làm cho bà được tự do. Amen.

345 Anh chị em tin không, toàn bộ cử tọa của anh chị em? Bây giờ anh chị em có tin vào sự Hiện diện của Ngài không?

346 Chị tin với tất cả tấm lòng không, thưa chị? Chị tin Ngài không? Chị tin không? Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, xin được chữa lành. Amen. Hãy tin hết lòng.

347 Bà bị căng thẳng thần kinh, có bệnh của một quý bà, cũng bị viêm khớp. Nó gần như làm bà ấy bị liệt. Nếu bà tin hết lòng, bà có thể được tự do. Bà có tin điều đó không? Thế thì, hãy đi trong Danh Chúa Jêsus Christ. Tôi tin rằng bà ấy đã đứng thẳng, và được chữa lành.

348 Các bạn có tin hết lòng không? Bây giờ hãy chờ đợi. Chúa Jêsus Christ có giữ Lời Ngài không? Ngài có giữ Lời Ngài không? Bao nhiêu người tin rằng Ngài không hề thay đổi? Bao nhiêu người tin rằng anh chị em thấy Chúa Jêsus Christ đang làm việc giữa dân sự Ngài? “Thưa các ông, chúng tôi muốn gặp Chúa Jêsus.”

349 Bây giờ, tôi nói với anh em sự thật. Chỉ chắc chắn anh em có thể tin nếu Đức Chúa Trời nói với anh em rằng tôi nói với anh em sự thật. (Bây giờ tôi cảm thấy con trai tôi hay ai đó đang kéo áo khoác của tôi, điều đó có nghĩa là đã đến lúc cậu ấy phải để tôi đi.) Tôi muốn nói với anh chị em sự thật, đó là Lời Đức Chúa Trời đã hứa làm điều đó.

³⁵⁰ Lời cũng đã hứa điều này. Các bạn đã giơ tay lên và nói các bạn là những người tin. Đúng thế không? Những lời cuối cùng Chúa Jêsus đã phán, trước khi Ngài thăng thiên, Ngài phán Ngài ban các ân tứ cho con người, Ngài phán, “Những kẻ tin sẽ được những dấu lạ này. Nếu họ đặt tay trên người đau, người đau sẽ bình phục.” Đúng thế không? “Nếu họ,” những người tin.

³⁵¹ Bao nhiêu người tin, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Thế thì các bạn đặt tay lên người nào đó bên cạnh mình. Cứ đưa tay qua người bên cạnh. Cứ đặt tay lên nhau. Ồ, bây giờ hãy cầu nguyện cho người đó.

Lạy Chúa Jêsus, xin ban cho điều đó, Chúa ôi.

³⁵² Hỡi Sa-tan, hãy ra khỏi nhóm người này, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

63-0627 Đức Chúa Jêsus Christ Hôm Qua, Ngày
Nay, Và Cho Đến Đời Đời Không Hết Thay Đổi
Khu Cắm Trại Của Hội Anh Em Cơ-đốc Liên Hiệp
Hot Springs, Arkansas Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org